

AJPPA

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

อาคารเรียนรวม ชั้น 5 โชน บี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ 79 หมู่ 1 ต.พหลโยธิน

ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา 13170

โทร. 091-969-1539

E-mail: journal.ajppa@mcu.ac.th

วารสารวิชาการ
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2564 Vol. 3 No. 1 January - April 2021

Vol. 3
No. 1

วารสารวิชาการ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ACADEMIC JOURNAL OF POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2564 Vol. 3 No. 1 January - April 2021

ISSN Print: 2822-065X, ISSN Online: 2822-0676

A
J
P
P
A

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

Academic Journal of Political Science and Public Administration

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2564

จำนวนพิมพ์ : 10 เล่ม

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน

ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม

ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

วารสารฯ มีนโยบายรับตีพิมพ์บทความคุณภาพสูงในด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

ที่ปรึกษาวารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

พระเทพวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพพรเมธี, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระสุวรรณเมธากรณ์, ผศ.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเมธีธรรมอาจารย์, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพเวที, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระโสภณวชิราภรณ์, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระอุดมสิทธินายก, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บรรณาธิการ:

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ:

พระมหากฤษฎา กิตติโสภณ, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หัวหน้ากองบรรณาธิการ:

อาจารย์ ดร. สุภัทรชัย สีสะไบ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ทีมบรรณาธิการ:

พระเมธาวิเชียรสร, รศ.ดร.

ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศ.ดร.จำนง อติวัฒนสิทธิ์

รศ.ดร.สุรพล สุธะพรหม

รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์

ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์

ผศ.ดร.อภิญา นัทรช่อฟ้า

รศ.ดร.ภูมิ มูลศิลป์

รศ.ดร.ว่าที่ พ.ต.สวัสดิ์ จิรภูมิติกาล

รศ.ดร.วันทนา เนาวรัตน์

ผศ.ดร.ตระกูล จิตวัฒนากร

ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร

ผศ.ดร.ทวนธง คุรุขจัน

ผศ.ดร.ธเนศพล อินทร์จันทร์

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

ผศ.ดร.วิภาณี เมื่อกบัวขาว

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร

ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์

ผศ.ดร.กมลวรรณ วรรณธำ

ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

ดร.ณัฐนันท์ จิรจิณมิตร

ดร.ชฎิล โรจนานนท์

ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร

ดร.พัทธนันท์ ตลาดทรัพย์

อ.พินันท์ ลาตบัวขาว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กระทรวงยุติธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต

กองจัดการ:

พระมหาสมชาย ขนติสรโณ

อาจารย์ ดร. นิกร ศรีราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศิลปิน:

ผศ.ดร. สุริยา รักษาเมือง

ผศ.ดร. ประสิทธิ์ พุทธศาสน์ศรัทธา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การเงิน:

อาจารย์ ดร. สุมาลี บุญเรือง
นางสาวพัชรี หาลาง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ฝ่ายกฎหมาย:

รศ.ดร. ธัชชนันท์ อิศรเดช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน:

สำนักงานสมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

อาคารพระราชมัยโมลี (นคร เขมปาลี) ชั้น 4 เลขที่ 79 หมู่ที่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอลำปลายมาศ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 โทร. โทร. 0919691539

จัดพิมพ์โดย:

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170

โทร. 035-248-000 ต่อ 8555, 8556, 5541. แฟกซ์. 035-248-000 ต่อ 8545

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

Academic Journal of Political Science and Public Administration

Vol.3 No.1 January – April 2021

Number of prints: 10 copies

Release Date Is 3 Copies Per Year.

Issue 1 January – April.

Issue 2 May – August.

Issue 3 September – December.

Objective:

The journal has a policy to publish high-quality articles in political science and public administration. The target groups are faculty members, students, and researchers both inside and outside the institution.

Advisory Board of Journal

Prof. Dr. Phra Thepwatcharabundit
 Assoc. Prof. Dr. Phra Theppawaramethi
 Asst. Prof. Phra Suwanmethaphorn
 Assoc. Prof. Dr. Phra Medhidhammajan
 Assoc. Prof. Dr. Phra Thepwethi
 Phra Sophonvachiraphorn
 Assoc. Prof. Dr. Phra Udomsiththinayok
 Assoc. Prof. Dr. SuraponSuyaporm

Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Editor:

Assoc. Prof. Dr. Kiattisak Suklueang

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Assistant Editor:

Asst. Prof. Dr. Phramaha Krisada Kittisobha

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Editor in Chief:

Dr. Suphattharachai Sisabai

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Editorial Team:

Assoc. Prof. Dr. Phramedhavinaiyaros

Mahamakut Buddhist University

Prof. Dr. Boonton Dockthaisong

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Prof. Dr. Chamnong Adivadhanasit

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Suriya Raksamueng

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Assoc. Prof. Dr. Toemsak Thongin

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Phongphat Chittanurak

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Apinyar Chatchorfa

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Assoc. Prof. Dr. Sawat Chirattitikan

Ministry of Justice

Assoc. Prof. Dr. Wanthana Naowan

Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Trakool Jitwattanakorn

North Bangkok University

Asst. Prof. Dr. Busakorn Watthanabut

North Bangkok University

Asst. Prof. Dr. Thuanthong Krutchon

Thaksin University

Asst. Prof. Dr. Tanesphol Injun

Phitsanulok University

Asst. Prof. Dr. Seksan Sonwa

Roi Et Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Wipavane Phueakbuakhao

Phetchaburi Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Somkhit Duangchak

Chom Bueng Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Mayuree Rattanasermphong

Thepsatri Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Kamonwan Wanthanang

Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

Dr. Chatnarongsuk Suthamdee

Chaiyaphum Rajabhat University

Dr. Nadthanan Chirakitnimit

Chiang Mai University

Dr. Chadin Rochananonda

Chulalongkorn University

Dr. Siriphat Lapchit

Surindra Rajabhat University

Dr. Phatthanan Taladsub

Khon Kaen University

Pinan Ladbuakhao

Pitchayabundit College

Management Division:

Phramaha Somchai Khantisarano

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Dr. Nigorn Srirat

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Fine arts:

Asst. Prof. Dr. Suriya Raksamueng

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Prasit Phutthasatsattha

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Finance Subdivision:

Dr. Sumalee Boonrueang

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Miss Paschree Halang

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Legal Subdivision:

Assoc. Prof. Dr. Tatchanan Isaradej

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Office:

The Office JOURNAL OF POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

79 Moo 1, Lam Sai, Wang Noi, Ayutthaya 13170

Published by:

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Printing House

79 Moo 1, Lam Sai, Wang Noi, Ayutthaya. 13170.

Call. 035-248 - 000, ext. 8555,8556,5541 Fax. 035-248-000. ext. 8545.

**คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ :
วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์**

ARTICLE REVIEW BOARD:

ACADEMIC JOURNAL OF POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

1. พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.
Prof. Dr. Phra Brahmaphundit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
2. พระธรรมรัตนารักษ์, ดร.
Dr. Phra Thammaratanaporn	วัดเขียนเขต จังหวัดปทุมธานี
Wat Khian Khet, Pathum Thani Province
3. พระเทพวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.
Prof. Dr. Phra Thepvatjarabundit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
4. พระเทพปริยัติเมธี, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phratheppariyattimethi	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
5. พระราชวัลลาจารย์, ดร.
Dr. Phra Rajwallapajan	วัดหนองหอย จังหวัดราชบุรี
Wat Nong Hoi, Ratchaburi Province
6. พระเมธาวิเชียร, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phramedhavinaiyaros	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
7. พระสมุทรโฆษโกศล, ดร.
Dr. Phra Samut Wachirasopon	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
8. พระพิพัฑฒโรดม
Phra Phiphatphatcharodom	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
9. พระครูปริยัติกิตติธำรง, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phrakru Pariyatkittithamrong	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
10. พระอุดมสิทธินายก, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phra Udomsittinayok	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
11. พระเมธีวรารักษ์
Phra Metheewaraporn	วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Wat Phananchong Worawihan, Ayutthaya
12. พระครูโอสถธรรมาภินันท์, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phrakhu Opasnonthakit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
13. พระครูนนทกิจโกศล, ดร.
Dr. Phrakru Nonthakitkosol	วัดอ่วมองประชาชนภูมิ จังหวัดนนทบุรี
Wat Uam Ong Prachanarimit, Nonthaburi
14. พระครูโกศลธรรมานุสิฐ, ดร.
Dr. Phrakhu Kosol Thammanusit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
15. พระครูพิศิษฐ์ประชาณาท, ดร.
Dr. Phrakhu Phisitprachanat	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

16. พระครูวิสุทธิสילהิวัฒน์, ดร.
Dr. Phrakhru Wisutsilapiwat	วัดไผ่ล้อม จังหวัดสระบุรี
Wat Phai Lom, Saraburi Province
17. พระครูปลัดปัญญาจารย์, ศ.ดร.
Prof. Dr. Phakhrupalad Panyaworawat	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
18. พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phramaha Somboon Uddhikaro	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
19. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปัญญา, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phrakhru Sangkharakchakrit Phuripanyo	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
20. พระคมสัน ฐิตเมธโส, ผศ.
Asst. Prof. Phra Khomsan Titamataso	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
21. พระมหาภุชญา กิตติโสภโณ, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phramaha Krisada Kittisobhano	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
22. พระครูวินัยธรเอก ชินวิโส, ดร.
Dr. Phrakhruvinaithon Ekk Jinawangso	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
23. ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง
Prof. Dr. Boonton Dockthaisong	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
24. ศาสตราจารย์ ดร. จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์
Prof. Dr. Chamnong Adivadhanasit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
25. ศาสตราจารย์ ดร. ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์
Prof. Dr. Thirapat Serirangsan	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
Sukhothai Thammathirat Open University
26. รองศาสตราจารย์ อนุภูมิ ไชวงษม
Assoc. Prof. Anuphum Sowkasem	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
27. รองศาสตราจารย์ ดร. โกนิฐ์ ศรีทอง
Assoc. Prof. Dr. Konit Sithong	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
28. รองศาสตราจารย์ ดร. อภินันท์ จันตะนี
Assoc. Prof. Dr. Aphinant Chantanee	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
29. รองศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ หามนตรี
Assoc. Prof. Dr. Wiwat Harmontree	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
30. รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ บุญปู
Assoc. Prof. Dr. Somsak Bunpu	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
31. รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศรีนอก
Assoc. Prof. Dr. Somchai Sino	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
32. รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย
Assoc. Prof. Dr. SutthiPhong Siwichai	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
33. รองศาสตราจารย์ ดร. สมาน นามสนธิ
Assoc. Prof. Dr. Saman Ngamsanit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

34. รองศาสตราจารย์ ดร. ทัชชนันท์ อิศรเดช
Assoc. Prof. Dr. Tatchanan Isaradej
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
35. รองศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ นิตามังกูร
Assoc. Prof. Dr. Surin Nitamangkoon
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
36. รองศาสตราจารย์ ดร. พิเชฐ ทังโต
Assoc. Prof. Dr. Phichet Thangto
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
37. รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรพล ใจเย็น
Assoc. Prof. Dr. Pattarapol Chaiyen
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
38. รองศาสตราจารย์ ดร. เต็มศักดิ์ ทองอินทร์
Assoc. Prof. Dr. Toemsak Thongin
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
39. รองศาสตราจารย์ วราคม ที่สุกะ
Assoc. Prof. Warakhom Thisuka
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
40. รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยยุทธ ชินอกุล
Assoc. Prof. Dr. Chaiyuth Chinokul
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
National Institute of Development Administration
41. รองศาสตราจารย์ ดร. โยธิน แสงวงดี
Assoc. Prof. Dr. Yothin Sawaengdee
มหาวิทยาลัยมหิดล
Mahidol University
42. รองศาสตราจารย์ ดร. อีร์โชติ เกิดแก้ว
Asst. Prof. Dr. Teerachoot Kerdkaew
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
Hua Chiew Chalermprakiet University
43. รองศาสตราจารย์ พัฒนา เรือนใจดี
Assoc. Prof. Phatthana Rueanchaidee
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University
44. รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า
Assoc. Prof. Dr. Wasana Kaewla
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Surin Rajabhat University
45. รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิญ รักษัตย์
Assoc. Prof. Dr. Suwin Raksat
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
46. รองศาสตราจารย์ ดร. อีระพงษ์ แก่นอินทร์
Assoc. Prof. Dr. Thiraphong Kaenin
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Prince of Songkla University
47. รองศาสตราจารย์ ดร. สรเสริญ อินทรรัตน์
Assoc. Prof. Dr. Sansoen Intarat
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University
48. รองศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ
Assoc. Prof. Dr. Chamroen Chuchuaisuwan
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
Rajamangala University of Technology Srivijaya
49. รองศาสตราจารย์ ดร. ภักดี โพธิ์สิงห์
Assoc. Prof. Dr. Phakdi Phosing
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Mahasarakham Rajabhat University
50. รองศาสตราจารย์ ดร. สันญา เคนาภูมิ
Assoc. Prof. Dr. Sanya Khenaphum
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Mahasarakham Rajabhat University
51. รองศาสตราจารย์ ดร. ชลวิทย์ เจียรจิตต์
Assoc. Prof. Dr. Chonwit Chianchit
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Srinakharinwirot University

52. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล สรรสวัสดิ์
Assoc. Prof. Dr. Phaisan Sansonwisut
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University
53. รองศาสตราจารย์ ดร. กาสัก เต๊ะขันหมาก
Assoc. Prof. Dr. Kasak Tekhanmak
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Thepsatri Rajabhat University
54. รองศาสตราจารย์ ดร. ชวลิต สวัสดิ์ผล
Assoc. Prof. Dr. Chawalit Sawatphon
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
Suan Dusit Rajabhat University
55. รองศาสตราจารย์พิเศษ ว่าที่ พ.ต. ดร. สวัสดิ์ จิรัฏฐิติกาล
Assoc. Prof. Dr. Sawat Chirattthitikan
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม
Department of Corrections, Ministry of Justice
56. รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา หล่อตระกูล
Assoc. Prof. Dr. Atchara Lotrakun
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
57. รองศาสตราจารย์ ดร. สำเนียง เลื่อมใส
Assoc. Prof. Dr. Samniang Leurmsai
มหาวิทยาลัยศิลปากร
Silpakorn University
58. รองศาสตราจารย์ ดร. วันทนา เนาว์วัน
Assoc. Prof. Dr. Wanthana Naowan
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
59. รองศาสตราจารย์ ดร. ศรชัย ท้าวมิตร
Assoc. Prof. Dr. Sornchai Taomitr
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
60. รองศาสตราจารย์ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก
Assoc. Prof. Dr. Sukit Chaimusik
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
61. รองศาสตราจารย์ ดร. จิรายุ ทรัพย์สิน
Assoc. Prof. Dr. Chirayu Sapsin
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Surindra Rajabhat University
62. รองศาสตราจารย์พิเศษ วิชัย ธรรมชอบ
Assoc. Prof. Wichai Thamchop
นักวิชาการอิสระ
Independent Scholar
63. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พลัปปึง คงชนะ
Asst. Prof. Dr. Phlapphueng Khongchana
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Srinakharinwirot University
64. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนต์รี เพชรนาจักร
Asst. Prof. Dr. Montri Phetnachak
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Prince of Songkla University
65. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒินันท์ กันทะเตียน
Asst. Prof. Dr. Wutthinan Kanthatian
มหาวิทยาลัยมหิดล
Mahidol University
66. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วสิน ปัญญาวุฒตระกูล
Asst. Prof. Dr. Wasin Panyawutatrakun
มหาวิทยาลัยนเรศวร
Naresuan University
67. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณี เชนวิธิสุข
Asst. Prof. Dr. Thatsani Chenwithisuk
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Chandrakasem Rajabhat University
68. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน
Asst. Prof. Dr. Chonsit Sitisungnoen
มหาวิทยาลัยศิลปากร
Silpakorn University
69. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สอาด บรรเจิดฤทธิ์
Asst. Prof. Dr. Sa-At Banchoetrit
มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด
Stanford University

70. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร. อนันท์ ใจสมุทร
Asst. Prof. Lt. Jg. Dr. Anan Chaisamut
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Surat Thani Rajabhat University
71. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชยสร สมบุญมาก
Asst. Prof. Dr. Chayason Sombunmak
มหาวิทยาลัยนครพนม
Nakhon Phanom University
72. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษกร วัฒนบุตร
Asst. Prof. Dr. Busakorn Watthanabut
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
North Bangkok University
73. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมคิด ดวงจักร
Asst. Prof. Dr. Somkhith Duangchak
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
Chom Bueng Rajabhat University
74. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญชู ภูศรี
Asst. Prof. Dr. Boonchoo Poosri
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
Ubon Ratchathani University
75. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชชุกร นาครธน
Asst. Prof. Dr. Witchukon Nakathon
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
76. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัชวาล แอร่มหล้า
Asst. Prof. Dr. Chatchawan Araemla
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
Chom Bueng Rajabhat University
77. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุภูมิ เขตจัตุรัส
Asst. Prof. Dr. Chatuphum Khetchatturat
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Khonkaen University
78. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุทัย สติมัน
Asst. Prof. Dr. Uthai Satiman
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University
79. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พานสุวรรณ
Asst. Prof. Dr. Apichat Pansuwan
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
80. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนัสสวาส กุลวงศ์
Asst. Prof. Dr. Manassawas Kullawong
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
Rajamangala University of Technology Srivijaya
81. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาณี เผือกบัวขาว
Asst. Prof. Dr. Wipavane Phueakbuakhao
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Phetchaburi Rajabhat University
82. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ สนวา
Asst. Prof. Dr. Seksan Sonwa
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Roi Et Rajabhat University
83. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผดุง วรรณทอง
Asst. Prof. Dr. Phadung Wanthong
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
84. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัศพล เย็นใจมา
Asst. Prof. Dr. Rattapol Yenjaima
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
85. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อธิวุฒิ หมั่นมี
Asst. Prof. Dr. Thitiwut Manmee
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
86. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ รักขันโท
Asst. Prof. Dr. Suwatsan Ragkhanto
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
87. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธนา ปราณิต
Asst. Prof. Dr. Yuttana Praneet
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

88. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ วรรณวิโรจน์
Asst. Prof. Dr. Phonthip Wannawirot	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
89. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ ธิลาว
Asst. Prof. Dr. Prasert Thilao	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
90. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุริยา รักษาเมือง
Asst. Prof. Dr. Suriya Raksamueng	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
91. ผศ.ดร. ประสิทธิ์ พุทธศาสน์ศรีธา
Asst. Prof. Dr. Prasit Phutthasatsattha	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
92. อาจารย์ ดร. อนงค์วิญา สาริบุตร
Dr. Anongwitya Saribut	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University
93. อาจารย์ ดร. วียะดา วรานนท์วนิช
Dr. Wiyada Waranonwanit	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
North Bangkok University
94. อาจารย์ ดร. กฤษณะ ทองแก้ว
Dr. Kitsana Thongkaeo	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Suratthani Rajabhat University
95. อาจารย์ ดร. จิตต์วิมล คล้ายสุบรรณ
Dr. Chitwimon Khlaisuban	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University

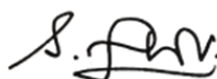
บทบรรณาธิการ

๐๐—————๐๐

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์นี้เป็นปีที่ 3 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - เมษายน พ.ศ. 2564 คณะกองบรรณาธิการได้พิจารณาบทความโดยเสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการลงตีพิมพ์โดยคัดเลือกและกลั่นกรองบทความให้เกิดความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากที่สุด ควบคู่กับการตีพิมพ์เผยแพร่ อีกทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางวิชาการและเป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ

กองบรรณาธิการขอขอบคุณคณะกรรมการกลั่นกรองบทความทุกท่านที่ได้ใช้ความเพียรพยายามชี้แนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขงานของแต่ละท่านให้ออกมาได้อย่างถูกต้องน่าอ่านเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ และท้ายสุดขอขอบคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ทำให้มีวารสารฉบับนี้มีคุณค่าทางวิชาการที่นำไปสู่การปฏิบัติและเผยแพร่ในวงกว้างและโปรดติดตามฉบับต่อไป

ด้วยความปรารถนาดียิ่ง

(รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ)

บรรณาธิการวารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	(1)
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	(7)
บทบรรณาธิการ	(13)
สารบัญ	(14)

บทความวิจัย :

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้

สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

ณพัฐธิกา ปิติเลิศศิริกุล, สมเกียรติ ตุ่นแก้ว, ไพโรภพ รัตนชูวงศ์
และ พูนชัย ยาวีราข

1

คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม
ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี

นนท์ชนันท์กรณ์ ฝ่ายเทศ

13

พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562
ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

ณัฐกาญจน์ เข็มนาค

23

บทความวิชาการ :

บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมของสภาเด็กและเยาวชน

บุญชิรา ภูชนะจิต

34

การบริหารตามทางศาสตร์พระราชา ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

กชนิภา อินทสุวรรณ์

42

ภาคผนวก

52

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

53

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้
สู่ความเป็นเลิศของสถาบันราชภัฏชัย

A Study of Factors Affecting the Best Practice in
Managing Learning Center in Rajabhat Institute

ณพัฐฐิกา ปิติเลิศศิริกุล, สมเกียรติ ตุ่นแก้ว, ไพโรภ รัตนชูวงศ์
และ พูนชัย ยาวีราช

Napatthika Pitilerdsirikul, Somkiat Tunkaew, Pairop, Rattanachuwong
and Phoonchai Yawirach

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chiang Rai Rajabhat University

E-mail: napatthika@hotmail.com

๙-----๙

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันราชภัฏชัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามมีการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ความตรงเชิงเนื้อหา และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วทำการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยใช้แบบสอบถามบุคลากรในสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 165 คน

ผลการวิจัยพบว่าที่ได้ในบริบทและสถานการณ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันฯ ยังเป็นข้อจำกัดโดยเฉพาะการจัดการความรู้จากแหล่งเรียนรู้ผนวกกับแหล่งเรียนรู้ที่ยังขาดความชัดเจนภายใต้ยุทธศาสตร์ที่เป็นอยู่ของสถาบันฯ ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบัน

*Received February 1, 2021; Revised February 27, 2021; Accepted February 28, 2021

รัชต์ภาคย์ คือ ปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านสถานที่/บริเวณ และมีปัจจัยเสริม คือ ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติจากภายนอก และการพัฒนาเครือข่ายจากภายนอก ส่วนปัจจัยด้านงบประมาณและการนิเทศ กำกับ ดูแล ไม่มีผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดการแหล่งเรียนรู้อยู่ภายใต้การจัดการความรู้จากเจ้าของความรู้ และ การออกแบบแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม

คำสำคัญ: แหล่งเรียนรู้; การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้; ปัจจัย; ความเป็นเลิศ

Abstract

The objective of this research is to study the factors affecting the Managing Learning Center in Rajapark Institute. Use methodology participatory action research Determine the method of conducting the research into 3 steps. The tool used is the questionnaire which is examined by 5 experts. Content validity and used to experiment with a group of people with similar characteristics to a sample of 30 people and then analyzed for the quality of the tool by using Cronbach's alpha coefficient. The sampling are 165 people by questionnaire.

The research found that Obtained in the context and situation of the Managing Learning Center in Rajapark Institute. Personal factor and Place factor are affected to Managing Learning Center. And in this research found that external legal and regulatory factor, and the network development factor are affected to Managing Learning Center too. In contrast, Budget Factor and Monitoring and Evolution Factor do not related to Managing Learning Center. Moreover, Managing Learning Center still lacks knowledge management from knowledge owners and learning resource design as well as creating learning courses.

Keywords: learning resources; Managing Learning Center; factors; best practice

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยใน อีก 20 ปีข้างหน้าคือ ปี พ.ศ. 2570 ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา 4 ประเด็นคือ 1) สังคมซึ่งสถานการณ์ที่ผ่านมาส่งผลต่อความเข้มแข็งของรากฐานสังคมไทย 2) เศรษฐกิจทุนนิยมและเมืองขยายตัว รายได้สูงขึ้น แต่การกระจายไม่เป็นธรรม เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมือง-ชนบท เกิดช่องว่างทางความรู้ ความเอื้ออาทรเกื้อกูลกันมีน้อยลง 3) โครงสร้างประชากรมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น และ 4) การสร้างคน คุณลักษณะของคนที่มีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 ควรมีหรือเป็นคือ ใฝ่รู้ (Disciplined Mind) สังเคราะห์เป็น (Synthesizing Mind) สร้างสรรค์ (Creative Mind) รับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น (Respectful Mind) และมีคุณธรรม (Ethical Mind) หรือกล่าวโดยสรุปว่า สร้างคนให้ “มี ความรู้มีทักษะ และมีเหตุผล” (สรุปจากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2560-2579))

นโยบายการศึกษาเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการปฏิรูปคุณภาพการศึกษาของประเทศตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หลักการสำคัญยิ่งประการหนึ่งของการปฏิรูปคุณภาพการศึกษา คือ การกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ ตลอดจนภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยได้ปรากฏความพยายามในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจนในข้อเสนอทิศทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552-2561 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในหมวด 4 มาตรา 25 กำหนดไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีความสำคัญการพัฒนาการศึกษา ยังขาดการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันรัชต์ภาคย์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้กำหนดประเภทของสถาบันไว้ในกลุ่ม ข คือ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มีคณะตามโครงสร้างการบริหารประกอบไปด้วย คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี และบัณฑิตวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโท จากสภาพปัจจุบัน พบว่า การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ ยังขาดการจัดทำแผนพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลให้เพิ่มศักยภาพของสถาบัน ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและใช้ประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด รวมถึงสอดคล้องกับเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาซึ่งเป็นบัณฑิตต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทิศทางและปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและวิเคราะห์ศักยภาพต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ต้นทุนเดิม โดยเฉพาะบทเรียนความรู้ของแต่ละหลักสูตร ผนวกกับรูปธรรมที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ได้ของแต่ละหลักสูตร พร้อมทั้งศักยภาพของสถาบันฯ และนำมาวิเคราะห์เพื่อยกระดับเป็นแหล่งเรียนรู้ แล้วทำการสังเคราะห์ให้ได้สภาพและศักยภาพในการ

บริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ ด้วยการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร อาจารย์ประจำหลักสูตรและบุคลากรทางการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยจัดประชุมปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้องในสถาบันรัชต์ภาคย์ เพื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

ขั้นตอนที่ 3 สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยจัดประชุมปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้องในสถาบันรัชต์ภาคย์ และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

การศึกษาด้านเนื้อหาได้มีการทบทวน เอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศ มีการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบไปด้วย สอบถามผู้บริหาร จำนวน 9 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 123 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 23 คน สัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 9 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 10 คน บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางขององค์กรที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยขององค์กรที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทิศทางและปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์เป็นข้อคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบมีอิสระในการตอบตามความคิดเห็น

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปโดยนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ที่มีการตรวจสอบพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วทำการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของเครื่องมือ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) (พิสนุ พองศรี, 2553) หากค่าที่ได้มีค่าสูงกว่า 0.75 จึงยอมรับได้ว่ามีความเชื่อมั่น ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงของเนื้อหาและภาษาให้มีความสมบูรณ์ เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบประเมิน และตรงกับเรื่องที่ต้องศึกษา ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล และขั้นตอนการวิจัย วิธีการเครื่องมือแหล่งข้อมูล ผลที่ได้รับ ในการศึกษาได้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงขั้นตอนการวิจัยตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ เพื่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์				
ขั้นตอนการวิจัย	วิธีการ	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์	ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์	แบบสอบถาม ผู้บริหารอาจารย์ ประจำหลักสูตร บุคลากรทาง การศึกษาผู้นำชุมชน ผู้แทนนักเรียนและผู้ ทรงคุณวุฒิภายนอก	-ผู้บริหาร 9 คน -อาจารย์ 123 คน -บุคลากร 23 คน -ผู้ปกครอง 2 คน -ผู้นำชุมชน 2 คน -ผู้แทนนักเรียน 2 คน -ผู้มีส่วนได้เสีย 2 คน -ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก 2 คน	ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

ผลการวิจัย

1. จุดเน้นในการบริหารงานของสถาบันรัชต์ภาคย์

จุดเน้นสำคัญคือ เป็นทางเลือกให้กับประชาชนทั้งที่ทำงานแล้วและยังไม่ได้ทำงานโดยไม่ละเลยผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ได้มีความเท่าเทียมกันในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มเติมและพัฒนาศักยภาพในการทำงาน เป็นการสนับสนุนการศึกษาแบบองค์รวม นักศึกษามีศักยภาพเต็มที่และมีคุณภาพและมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีจิตสำนึกที่ดีในการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และนักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย มีคุณลักษณะและทักษะที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์สถาบัน คือ มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม

มีวิสัยทัศน์ “ปลูกฝังคุณธรรม รากฐานของความสำเร็จที่แท้จริง พัฒนาศักยภาพ จิต กาย พุทธิกรรมและสันติสุข ”

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตทุกระดับทุกหลักสูตรให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีศักยภาพในการแข่งขัน

2. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคณาจารย์บุคลากรทางการศึกษาให้มีจิตสำนึกที่ดีมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสมรรถนะในการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อสังคม และประเทศ บนพื้นฐานของคุณธรรมและความถูกต้อง

3. จัดให้มีการบริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่ ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง

4. ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันมีความรู้ความตระหนักถึงคุณค่าสามารถจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของคุณธรรมและความถูกต้อง

5. ให้ความรู้และแบบองค์รวม (Holistic Approach to Education) รวมทั้งพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและบุคลากรอย่างเต็มที่

ซึ่งวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันรัชต์ภาคย์มุ่งเน้นที่จะให้สถาบันเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่นักศึกษาและอาจารย์ส่งผลต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นยาวของทุกคน ทำให้สนใจ ใฝ่รู้ รักการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ และสามารถนำความรู้ท้องถิ่นไปปรับประยุกต์สู่สากล

2. ปัจจัยที่ส่งต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

ปัจจัยที่ส่งผลการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ พบว่าปัจจัยในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์จากการทบทวนวรรณกรรม การสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่างมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การจัดการจะต้องคำนึงถึงบริบทและสถานการณ์ของการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ในปัจจุบันที่มี วิสัยทัศน์ของสถาบันคือ “ปลูกฝังคุณธรรม รากฐานของความสำเร็จที่แท้จริง พัฒนาศักยภาพ จิต กายพุดิกระม และสันติสุข”

ในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านงบประมาณ 2) ด้านบริเวณ/สถานที่ 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่สำคัญประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลัก คือ (1) ปัจจัยด้านบุคคล คือ การพัฒนา คนในสถาบันรัชต์ภาคย์ให้มีความสามารถเป็นนักจัดการความรู้ ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้บนฐานจิตสำนึก อาศัยความรู้ภายในบุคคลเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงภายนอก (2) ปัจจัยด้านบริเวณ/สถานที่ คือ ปัจจัยในการการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในสถาบันรัชต์ภาคย์ บนฐานทรัพยากรฯ และ พื้นที่การเรียนรู้ทางวัตถุ และได้จำแนกประเภทแหล่งการเรียนรู้ไว้ 6 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1. แหล่งเรียนรู้ด้านวิชาการ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องศูนย์การเรียนรู้ และมุมความรู้ต่าง ๆ 2. แหล่งเรียนรู้ด้านส่งเสริมวิชาการ ได้แก่ ห้องดนตรีและนาฏศิลป์ ห้องศิลปะ และห้องพยาบาล 3. แหล่งเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องคอมพิวเตอร์ 4. แหล่งเรียนรู้ด้านนันทนาการ เช่น สนามกีฬา สนามเด็กเล่น และลานกิจกรรมต่าง ๆ 5. แหล่งเรียนรู้ด้านธรรมชาติ

ได้แก่ เรือนเพาะชา แปลงเกษตร สวนสมุนไพร และสวนหย่อม 6. แหล่งเรียนรู้ด้านกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ และกิจกรรมในห้องถิ่น (องอาจ แสนมานิช (2550 : 10)) ซึ่งทางสถาบันมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้ครบทุกด้าน แต่แหล่งเรียนรู้บางด้านไม่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเสริมสร้างนักศึกษาได้ เนื่องจากไม่มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องและเงื่อนไขของสถานที่ตั้งที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร แต่จุดเน้นที่พบในปัจจุบันนี้คือการเอาแหล่งเรียนรู้โดยรวม โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ประเภทกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันนำมาเป็นฐานในการออกแบบในมิติทางจิตวิญญาณ และจัดกระบวนการเรียนรู้บนฐานคิดภายในสำนึกของการเรียนรู้

สำหรับปัจจัยด้านงบประมาณและด้านการนิเทศ กำกับติดตาม ไม่มีนัยสำคัญต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์

แต่จากคำถามปลายเปิด พบว่ามีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ คือ (1) ปัจจัยด้านระเบียบวิธีปฏิบัติ ซึ่งทางสถาบันจำเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้จากภายนอก เพื่อนำมาใช้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีภายในสถาบัน (2) ปัจจัยด้านการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ เป็นการรวมเอาแหล่งเรียนรู้ประเภทเทคนิค และสื่อที่ประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เข้าด้วยกันแล้ววางระบบการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ โดยรวมกลุ่มคนที่รวมตัวและมีจิตสำนึกร่วม ที่สามารถสร้างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้การบริหารจัดการความรู้ พัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้รวมถึงการมีทักษะในการออกแบบกระบวนการหรือกิจกรรมที่เป็นผลต่อการจัดการความรู้ของสถาบันรัชต์ภาคย์

ซึ่งปัจจัยได้จากผลการวิจัยจะนำไปเป็นแนวทางในการนำแผนพัฒนาการศึกษาสถาบันรัชต์ภาคย์ระยะ 5 ปีพ.ศ. 2560-2564 ไปสู่การปฏิบัติสถาบันฯ ได้จัดให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ในแต่ละปีการศึกษา โดยมีการแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ประกอบด้วยงานโครงการ/งบประมาณ และผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ที่จะขับเคลื่อนแผนฯ ได้บรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายทุกประการพร้อมทั้งจัดให้มีการติดตามประเมินผลและรายงานเพื่อทบทวนและปรับปรุงแผนและสรุปผลการดำเนินงานตาม

แผนฯ เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา 2564 เพื่อนำข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาสถาบันรัชต์ภาคย์ระยะ 5 ปีพ.ศ.2565-2569 ต่อไป

อภิปรายผล

จากสรุปผลการเรียนรู้ จะเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ ในผลการวิจัยทิศทางการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์จากการทบทวนวรรณกรรม การสอบถามจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ต่างมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การจัดการจะต้องคำนึงถึงบริบทและสถานการณ์ของการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศของสถาบันรัชต์ภาคย์ในปัจจุบันที่มี วิสัยทัศน์ของสถาบันคือ “ปลูกฝังคุณธรรมรากฐานของความสำเร็จที่แท้จริง พัฒนาศักยภาพ จิต กายพฤติกรรม และสันติสุข”

ปัจจัยสำคัญคือปัจจัยด้านบุคลากร และปัจจัยด้านบริวาร/สถานที่ และมีปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติจากภายนอก รวมถึงการพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมให้สถาบันสามารถบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศได้สำหรับการจัดการแหล่งเรียนรู้ที่ยังขาดการจัดการความรู้จากเจ้าของความรู้ การรวบรวมความรู้จากคนในสถาบันและ การออกแบบแหล่งเรียนรู้พร้อมทั้งการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถาบันฯ สอดคล้องกับ ชูติมา เพชรรัตน์ และ สุริยะ เจียมประชาชนรากร (2558) ด้านปัจจัย (Input) 1) มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายให้ใช้ KM เป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพงาน มีการจัดตั้งคณะทำงานประสานงานด้านการจัดการความรู้ระดับมหาวิทยาลัย และหน่วยงานมีการส่งเสริมวัฒนธรรมการพูดคุย 2) หน่วยงานสร้างหรือทำความเข้าใจกระบวนการ KM 3) จัดให้มีองค์ความรู้ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อนำมาใช้ในองค์กร แหล่งเรียนรู้ สร้างกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นรูปแบบที่ชัดเจน 4) การรวมกลุ่มความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ นอกจากอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 5) การจัดหมวดหมู่ความรู้ด้านต่างๆ มีหลายช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

การกำหนดแนวทางการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ ต้องมีการพัฒนาไกหรือหน่วยจัดการที่เป็นอิสระ กล่าวคือ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ถึงจะสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะใน 21 ขณะเดียวกันในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มี

นัยสำคัญคือสถาบันฯ จะทำหน้าที่เป็นหน่วยจัดการความรู้ที่เป็นอิสระ หรือในกระบวนการวิจัยได้เสนอให้มีการจัดตั้งหรือก่อรูปเป็นหน่วยจัดการที่แยกออกจากสถาบันฯ แต่ทำหน้าที่หนุนเสริมสถาบันฯ ซึ่งสอดคล้องกับ องค์การการเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นแนวคิดในการพัฒนาองค์การโดยเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ สถานะของการเป็นผู้นำในองค์การ (Leadership) ให้แก่บุคลากรในองค์การและการเรียนรู้ร่วมกันของคนในองค์การ (Team Learning) เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และทักษะร่วมกัน และพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่อง ทันทต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันภายใต้บริบทของสถาบันฯ ซึ่งจะส่งผลต่อการยกระดับองค์การที่ทำหน้าที่ สร้างการเรียนรู้ขณะเดียวกันภายใต้ปัจจัยที่เกิดขึ้น เมื่อเทียบเคียงกับการจัดการความรู้มีนัยสำคัญของการพัฒนาและการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ ตามกรอบการบริหารจัดการงบประมาณของสถาบันฯ ทั้งนี้ต้องมีการวิเคราะห์สภาพขององค์การความต้องการของบุคลากรที่เกี่ยวข้องภายในสถาบันฯ และผลกระทบจากภายนอกสถาบันฯ แต่จุดเน้นสำคัญคือผู้ที่มาเรียนรู้คือตัวนักศึกษา ทั้งนี้ปัจจัยรองคือการวิเคราะห์สภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมภายในสถาบันฯ ฉะนั้นการพัฒนายุทธศาสตร์จึงเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายซึ่งมาจากที่ตั้งไว้ โดยเป้าหมายมาจากผลลัพธ์ (Output) วัตถุประสงค์มาจากผลลัพธ์ (Outcome) ส่วนเป้าหมาย/เป้าประสงค์ (Goal) นั้นจะมาจากผลลัพธ์ขั้นปลาย (Ultimate outcome) ที่ได้วางเอาไว้ การนำไปสู่การปฏิบัติ โดยการนำเอาดัชนีชี้วัดมาตรวจสอบว่า ได้มีการดำเนินการไปตามแผนหรือไม่ อย่างต่อเนื่องเป็นไปตามห้วงระยะเวลา ความถี่ที่กำหนด สอบทาน ตรวจสอบ เป็นการประเมินผล โดยการนำเอาผลการตรวจสอบและประเมิน ตามห้วงระยะเวลาต่าง ๆ มาสรุป

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนากลไกของหน่วยจัดการแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาผู้รู้ และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การวิจัยครั้งต่อไปควรมี

1. ศึกษาและพัฒนากระบวนการ การออกแบบกลไกการบริหารแหล่งเรียนรู้ของสถาบันการศึกษา ภายใต้หลักการบริหารขององค์กรวิทยาศาสตร์ใหม่

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการองค์การการเรียนรู้ และการสร้างพื้นที่ทางสังคมภายใต้สถานการณ์ใหม่ของสังคมใหม่

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ทศวรรษที่สองของการปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในหมวด 4 มาตรา 25. (ออนไลน์) สืบค้น 23 มีนาคม 2562 จาก* <http://www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm>

ชุติมา เพชรรัตน์ และ สุริยะ เจียมประชนารากร. (2558). *การจัดการความรู้เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: การประชุมวิชาการระดับชาติ SDU Res. J. 11 (1): Jan-Apr 2015

พิสนุ พองศรี. (2553). *เทคนิควิธีการประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.

มงคล ประเสริฐสังข์. (2553). *การจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ของโรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตาม
หลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข
จังหวัดชลบุรี*

Local Politicians' Desirable Leadership Characteristics in Line with
Sappurisadhamma of People at Muangsaensuk Municipality,
Chonburi Province

นนท์ชนันท์กรณ์ ฝ่ายเทศ

Nontchanankorn Faithet

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: phithak25@gmail.com

๙๐-----๙๑

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาคุณลักษณะ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ปัญหา อุปสรรค คือ การกำหนดเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บุคลิกภาพของผู้นำทางการเมืองเข้าถึงได้ยาก ไม่สื่อสารปัญหาอย่างตรงไปตรงมา และขาดการประสานงานกับชุมชน จึงควรวางแผนเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันปรับปรุงบุคลิกภาพของผู้นำทางการเมืองให้เข้าถึงได้ง่ายสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา

คำสำคัญ: คุณลักษณะผู้นำ; พึงประสงค์; สัปปุริสธรรม

* Received February 10, 2021; Revised February 20, 2021; Accepted February 28, 2021

Abstract

This article was to study Characteristics, to compare the people's opinions, to Study problem, obstacles and suggestions for the Local Politicians' Desirable Leadership Characteristics in line with Sappurisdhamma Methodology was the mixed methods: Findings were as follows People's opinions Local Politicians' Desirable Leadership Characteristics was at high level. Based on different is not found to be different no aspect the research hypothesis. Problems and recommendations were that don't set the goals and operation guideline in the same direction, Local Politicians' Leadership personality is hard to communicate with, don't communicate problems directly and clearly and lack of communities coordination. Must promote righteous livelihood, must plan for activities to promote harmony in communities.

Keywords: Leadership Characteristics; Desirable; Sappurisdhamma

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นคือการปกครองที่รัฐกลางหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่และประชากรเป็นของตนเอง ประการสำคัญขององค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตย (วุฒิสาร ดันไชย 2548) การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นพื้นที่ทางการเมืองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการฝึกฝนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกิจการบ้านเมืองที่สามารถพัฒนาต่อไปเป็นพลเมืองที่แข็งแกร่งของประเทศชาติได้ (เอนก เหล่าธรรมทัศน์, 2552) อีกทั้งการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นการฝึกฝนความเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตยเพราะการเมืองท้องถิ่นนั้นมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ โดยตัวแสดงทางการเมืองท้องถิ่นที่มีบทบาทหลัก คือพนักงานและหน่วยปฏิบัติการ

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมเช่นผู้นำชุมชนหรือบุคคลที่ได้รับการเคารพยกย่องจากสมาชิกชุมชน (อุดม ทุมโฆสิต, 2539)

ส่วนที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ ผู้นำทางการเมือง ซึ่งทำหน้าที่บริหารงานในส่วนงานท้องถิ่นต่าง ๆ (ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2535) เพราะถือเป็นผู้ที่ขับเคลื่อนกระบวนการต่างๆ ให้ดำเนินต่อไปได้ โดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นควรจะต้องมีคุณสมบัติคุณลักษณะ และภาวะผู้นำที่ดีที่พึงประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นนั้น ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งหากผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไร้ความสามารถในการบริหารงาน ไม่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ก็ จะไม่สามารถนำพาองค์กรไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางเป้าหมายไว้ได้ ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการองค์กร การปล่อยให้เกิดช่องว่างในการทุจริตคอร์รัปชัน และความเสียหายกับองค์กรตามมาได้

ด้วยปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงทำการศึกษาในส่วนของคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์เป็นสำคัญ เมื่อพิจารณาหลักธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในหัวข้อที่เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้นำที่พึงประสงค์ จึงเลือกสัปปุริสธรรม คือ ธรรมของสัตบุรุษ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของคนดี หรือธรรมของผู้ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2554) เหตุเพราะการบริหารราชการหรือการบริหารงาน หากปราศจากหลักธรรม อาจทำให้องค์กรปราศจากความสำเร็จและผลสัมฤทธิ์ เนื่องด้วยผู้นำที่มีคุณธรรมประจำใจ คือผู้นำที่เหมาะสมแก่การมอบอำนาจในการบริหารกิจการบ้านเมืองแทนประชาชนทั้งหลาย ซึ่งเป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอันทรงมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข เพื่อประโยชน์ในการค้ำค้ำชูผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ในอนาคตภายภาคหน้าต่อไป (สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช(จวน อุฏฐายี), 2509)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณกำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 36,230 คน (เทศบาลเมืองแสนสุข, 2562, ออนไลน์) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (สุรพล สุยะพรหม, 2553) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าความคิดเห็นมากที่สุดคือด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพ และด้านการประสานงานชุมชน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความ

คิดเห็นต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปริสธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปริสธรรมของประชาชน ปัญหา พบว่า การกำหนดเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ต้องปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ ทำให้ไม่มีความยืดหยุ่นในการบริหารงาน ข้อเสนอแนะ ต้องกำหนดเป้าหมายและแนวทางการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความยืดหยุ่นในการบริหารงานมากยิ่งขึ้น ปัญหาพบว่า บุคลิกภาพของผู้นำทางการเมืองเข้าถึงได้ยาก ไม่ค่อยกระตือรือร้นกับการทำงาน ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงบุคลิกภาพให้เป็นผู้เข้าถึงง่าย และเป็นมิตรต่อประชาชน ปรับปรุงบุคลิกภาพให้เป็นคนตื่นตัวอยู่เสมอ พร้อมรับฟังปัญหาจากประชาชน ปัญหา พบว่า ผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น ไม่สื่อสารปัญหาอย่างตรงไปตรงมา มีการสื่อสารทางเดียวและขาดการมีส่วนร่วม ข้อเสนอแนะ ต้องสื่อสารปัญหาอย่างตรงไปตรงมา และพัฒนาการสื่อสารให้มีการปฏิสัมพันธ์กันในทุกๆ ด้าน กับทั้งประชาชน ทั้งองค์กร และมีส่วนร่วมในการพัฒนาร่วมกัน ปัญหา พบว่า ขาดการประสานงานกับชุมชน เพื่อรับทราบปัญหาที่แท้จริง ข้อเสนอแนะ ควรปรับปรุงนโยบายและรับทราบข้อมูลปัญหาที่แท้จริงของประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียกร้องสิ่งที่ต้องการ หรือแจ้งปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขได้อย่างสะดวกสบาย และปลอดภัย

อภิปรายผลการวิจัย

คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจและนำมาอภิปรายดังนี้

1. คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปริสธรรมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพ ด้านการประสานงานชุมชน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

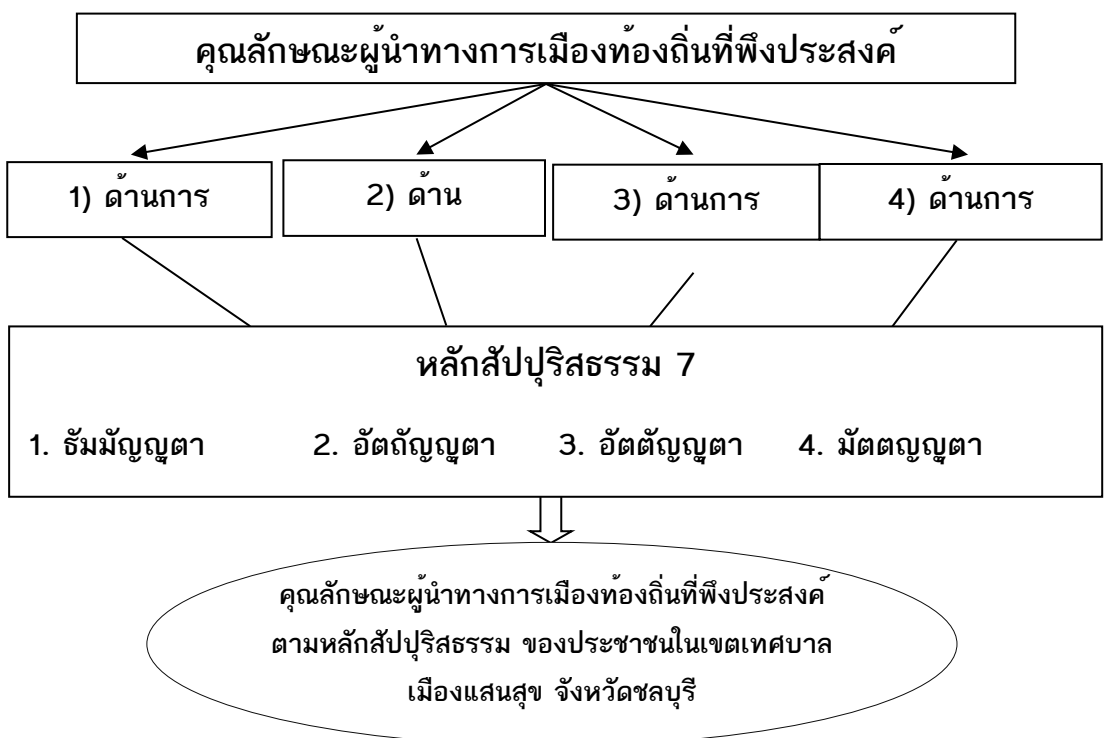
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ บุญเลี้ยง และคณะ (2555) ได้วิจัยเรื่อง "ลักษณะภาวะของผู้นำที่ดีในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" พบว่า ลักษณะภาวะผู้นำที่ดี จะต้องประกอบไปด้วย 1) ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ 2) ผู้บริหารต้องมีบุคลิกภาพที่ดี 3) ผู้บริหารต้องมีความมุ่งมั่นในการทำงานและอดทน 4) ผู้บริหารต้องมีคุณธรรมจริยธรรม 5) ผู้บริหารต้องให้หลักการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน 6) ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานที่ดี 7) ผู้บริหารต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง 8) ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการสื่อสาร 9) ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชา 10) ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจ และ 11) ผู้บริหารต้องรู้จักใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูวิริกจิโสภณ (2559) ได้วิจัยเรื่อง "ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพะนิง จังหวัดนครศรีธรรมราช" พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำ โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหาร ส่วนด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามสมมติฐานที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อามาลินา มะสาเมาะ (2558) ได้วิจัยเรื่อง "คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพร่อน อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา" พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพร่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยในลักษณะแผนภาพที่แสดง
คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม ของ
ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ภาพที่ 1 คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี

องค์ความรู้ที่ค้นพบจากการสังเคราะห์งานวิจัย คือผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับการประยุกต์หลักสัปปุริสธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี

เพราะ เป็นสัตตบุรุษ เป็นผู้รู้แจ้งและฝึกฝนมาดีแล้ว เป็นผู้รู้เหตุ คือรู้นโยบายแนวทางการบริหารงาน รู้ผล สามารถวางแผนงานของตนให้ประสบความสำเร็จ รู้ตน คือรู้ความสามารถความถนัดและศักยภาพของตน รู้ประมาณ วางแผนการจัดการงบประมาณ และทรัพยากรของท้องถิ่นได้ดี รู้กาล เป็นผู้รู้กาลเทศะ เวลาใดควรออกนโยบายใด และวางแนวทางความสำคัญของการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ดี รู้บุคคล สามารถมอบหมายงานให้แก่บุคลากรในองค์กรตรงตามความรู้ความสามารถ และรู้ชุมชน สามารถปรับตัวเข้ากับชุมชนได้ดี รู้แนวทางในการประสานงานกับชุมชนว่าควรประสานงานกับใครและรับรู้ปัญหาของชุมชนเพื่อนำมาวางนโยบายแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1) มีนโยบายเพิ่มศักยภาพและฝึกอบรมผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

1.2) มีนโยบายจัดโครงการปฏิบัติธรรมประจำปีเพื่อเพิ่มศักยภาพทางจิตใจและอารมณ์ ควบคู่ศักยภาพการบริหารงาน

1.3) มีนโยบายให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ทำงานร่วมกันกับผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นเพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น และชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

2.1) จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพและฝึกอบรมผู้นำทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ

2.2) จัดทำโครงการปฏิบัติธรรมประจำปีเพื่อเพิ่มศักยภาพทางจิตใจและอารมณ์ ควบคู่ศักยภาพการบริหารงาน

2.3) จัดทำโครงการบูรณาการร่วมกันระหว่างประชาชนในท้องถิ่นและผู้นำทางการเมืองเพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น และชุมชน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปวิจัยครั้งต่อไป

3.1) ควรทำการวิจัยคุณลักษณะนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จ ในราชอาณาจักรไทย

3.2) บทบาทของผู้นำชุมชน ในการสนับสนุนโครงการ "หมู่บ้านศีล 5" ในเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในราชอาณาจักรไทย

3.3) บทบาทของผู้นำชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยในเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

เทศบาลเมืองแสนสุข. (2562). สถิติประชากร. สืบค้น 16 เมษายน 2562, จาก <https://saensukcity.go.th/news/population-statistics.html>.

ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2535). การปกครองท้องถิ่น (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.

พระครูวิโรจน์โสภณ. (2559). ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2554). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ (พิมพ์ครั้งที่ 16 ชำระเพิ่มเติม ช่วงที่ 1/ยุติ). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.

วุฒิสาร ตันไชย. (2548). การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: บริษัท เอ.พี. กราฟิค ดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด.

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (อุฎฺธายี). (2509). "สัปปริสธรรม" หนังสือ อนุสรณ์เนื่องในโอกาสงานสถาปนากิจศพ นายชัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท..

สมบัติ บุญเลี้ยง และคณะ. (2555). ลักษณะภาวะของผู้นำที่ดีในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 29(2), 23-27.

สุรพล สุธะพรหม. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อามาลินา มะสาเมาะ. (2558). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพร่อน อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- อุดม ทูมโหมจิต. (2550). การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่:บทเรียนจากประเทศพัฒนาแล้ว. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. (2552). แปรถิ่น เปลี่ยนฐาน : สร้างการปกครองท้องถิ่นให้เป็นรากฐานของ ประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป
ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดนครราชสีมา*

Political Behavior in Voting in the 2019 General Election
at Tachang Sub-District, Chalerm Phragriat District,
Nakhon Rachasima Province

ณัฐกาญจน์ เข็มนาค

Nattthakan Khemnack

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: nattakan9777@gmail.com

๙๐-----๙๓
บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ปัญหา อุปสรรค คือ ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง ขาดทางการเมืองทำให้เกิดความเครียด คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าสมาชิกกลุ่มพรรคการเมือง ดังนั้น ควรให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง และการติดตามข่าวก่อนตัดสินใจหรือเผยแพร่ออกไปต่อ ๆ กัน

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางการเมือง; การออกเสียง; การลงคะแนนเลือกตั้ง

* Received February 3, 2021; Revised February 26, 2021; Accepted February 27, 2021

Abstract

This article was to study the level of people's Political Behavior in Voting in the 2019 General Election to compare people's opinions on Political, classified by personal data and to study problems and recommendations for development of Political Behavior in Voting in the 2019 General Election at Tachang Sub-District Chalerm Phragiat District, Nakhon Rachasima Province. Using mixed methods, finding the level of people's Political Behavior in Voting in the 2019 General Election were at high level. Based on different is not found to be different rejecting the research hypothesis. Problems and obstacles were that for some legitimate voters did not get interest in general election, election does not improve their conditions of living. They voted just for the sake of voting. People to see the importance of general election.

Keywords: Political Behavior; Voting; General Election

บทนำ

ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้มุ่งเน้นให้เกิดการปฏิรูปการเมือง โดยการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาททางการเมืองมากขึ้น ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน วางโครงสร้างให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยการพัฒนาปรับปรุงจากข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, 2560) เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการเปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นของพลเมือง โดยการเพิ่มสิทธิเสรีภาพให้พลเมืองและปรับประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนให้เป็นประชาธิปไตยโดยมีส่วนร่วมของพลเมือง โดยการเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรมจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถ กำหนดรูปแบบของรัฐบาล และทิศทางการนโยบายในอนาคตของรัฐบาล การยึดถือเสียงข้างมากเป็น เกณฑ์ในการเลือกตั้ง เป็นวิธีการในการจัดตั้งรัฐบาล และเป็นหลักในการตัดสินใจ ประเด็นสาธารณะต่าง ๆ แต่ไม่ใช่เป็นเหตุผลของ

การกีดกันเสียงข้างน้อย ไม่ว่าจะเป็นเพราะชาติพันธุ์ความเชื่อทางศาสนา ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ระดับ รายได้ รัฐบาลหรือเสียงส่วนใหญ่ ที่มาจากการเลือกตั้งหรือการแต่งตั้ง ก็ตามไม่สามารถลดทอนสิทธิดังกล่าวได้ (จิรพันธุ์ วิสูตรศักดิ์, 2547)

จากปัญหาคนไทยส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรม ปัญหาในสังคมก็ยังคงจะเป็นไปแบบเดิม ๆ ปัญหาการเมืองก็เช่นกัน ถ้าคนไทยส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรม การเมืองไทยก็จะเป็นไปแบบเดิม ๆ การพัฒนาการเมืองไทยมีข้อถกเถียงกันมาตลอดระหว่างระบบ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญกับคน จากทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผลเน้นที่ปฏิกิริยาของความสำนึก ตรึงตรองของผู้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีต่อนโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ สภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และค่าบริหารการเลือกตั้งนั้นเป็นลักษณะเหล่านี้เป็นเหมือนกรอบความคิดเชิงเหตุผลของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เหมือนกับการตัดสินใจของผู้บริโภคในทางด้านเศรษฐศาสตร์ (สยามรัฐออนไลน์, 2561)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้คือ ประชาชนในในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3,198 คน (งานทะเบียนราษฎรตำบลท่าช้าง, 2562) โดยมีได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2560) เก็บ

ข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง และ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ที่ปัญหาคือ ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง ขาดทางการเมืองทำให้เกิดความเครียด มีแต่ความขัดแย้งกันของคนในสังคม คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มพรรคการเมือง มีข้อเสนอแนะดังนี้ ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง และการติดตามข่าวโดยการใช้อินเทอร์เน็ต ก่อนตัดสินใจหรือเผยแพร่ออกไปต่อๆ กัน สื่อควรมีการนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือหน่วยงานที่ดูแลควบคุมพรรคการเมืองระดับจังหวัด ต้องให้ความกระจ่างแก่ประชาชน สื่อควรมีการนำเสนอข่าวที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง การนำเสนอข่าวความขัดแย้งทางการเมืองด้วยถ้อยคำภาษาที่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดำเนินการของพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมออกความเห็นวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับพรรคการเมือง ความเป็นมาของพรรคการเมือง และนักการเมืองในพรรคนั้นๆ ติดตามการเลือกตั้ง ช่วงที่มีการเลือกตั้ง และเข้าใจสิทธิในการไปออกเสียงเลือกตั้ง เช่น แสดงตัวโดยการยื่นหลักฐานสำหรับการออกเสียงเลือกตั้ง และให้ความสำคัญต่อคะแนนเสียงทางการเมือง เป็นการกระทำด้วยความสมัครใจของสมาชิกในสังคม กิจกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง การติดต่อสัมพันธ์กับผู้แทนราษฎร และยังมีลักษณะของความกระตือรือร้นทางการเมืองที่พิจารณาจากการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการการช่วยรณรงค์หาเสียง การแข่งขันกันเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภักษร ตระกูลศิริ (2556) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรม การเลือกตั้งของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์” พบว่า 1. พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนอยู่ในระดับมาก โดยเรียงด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้ ด้านการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านมูลเหตุจูงใจในการเลือกตั้ง และด้านพฤติกรรมก่อนการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย อินทร์บุญ (2557) “พฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ต่อการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 3 กรกฎาคม 2554” ผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ 1. พฤติกรรม การมีส่วนร่วมเลือกตั้งของประชาชน 1) ความขัดแย้งทางการเมืองทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองของภาคประชาชน ยิ่งความขัดแย้งมีความรุนแรงมากการตื่นตัวของประชาชนก็กระจายออกไปมาก 2) ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ปัจจุบันเพศหญิงให้ความสนใจการเมือง ทั้งช่วงก่อนเลือกตั้งและช่วงเลือกตั้ง จะเห็นว่าในปัจจุบันการร่วมประท้วงหรือเรียกร้องทางการเมืองทั้งเพศหญิงเข้าร่วมทางการเมืองเช่นเดียวกับเพศชายต่างก็เข้าร่วมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญฤทธิ์ โชคอุดมพร (2555) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของประชาชนเขตเทศบาลเมืองตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด” ผลการเปรียบเทียบพบว่า เพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง

2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ทั้งพฤติกรรมก่อนเลือกตั้ง ช่วงเลือกตั้ง และหลังเลือกตั้ง ผู้ที่อายุช่วง 18-40 ปี จะสนใจการเมืองระดับปานกลาง แต่ประชาชนที่ช่วงอายุ 41-50 ปี อาจจะมีความสนใจการเมืองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอมวดี กาพภักดี (2556) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบล หอนงกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2557” ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับ การศึกษา รายได้ ไม่มีผลต่อการเลือกตั้ง

3. ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย การศึกษาจึงไม่ส่งผลจะเห็นว่าทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เอมวดี กาฬภักดี (2560) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอดેิมบางนางบัว จังหวัดสุพรรณบุรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2557” ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อการเลือกตั้ง

4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง จากสถิติการเลือกตั้งจะเห็นว่าประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มขึ้น ทุกอาชีพก็หวังว่าเมื่อมีการเลือกตั้งทุกอย่างก็ดีขึ้น ประเทศไทยก็จะมีทางออกทางการเมืองเร็วขึ้น และหวังให้นักการเมืองแก้ปัญหาเรื่อง เศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เหล่าพงศ์เจริญ (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู ศึกษากรณีโรงเรียนก้นทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ” พบว่า ระดับการศึกษา และการมีความรู้ความเข้าใจ ในทางการเมืองที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ปัจจุบันประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง ประชาชนคาดหวังกับการเลือกตั้ง ที่ต้องการนักการเมืองที่ดี ทำงานโปร่งใส บริหารงบประมาณตรวจสอบได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญฤทธิ์ โชคอุดมพร (2556) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของประชาชนเขตเทศบาลเมืองตราด อำเภอมือง จังหวัดตราด” ผลการวิจัยพบว่า รายได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตราด อำเภอมือง จังหวัดตราด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา การเลือกตั้งเป็นการปกครองโดยประชาธิปไตย เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ต้องไปเลือกตั้ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองประเทศโดยการเลือกผู้แทน ที่ต้องอยู่ในขอบเขตการให้

ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงและถูกต้องไม่บิดเบือน ประชาธิปไตยที่แท้จริง ต้องสนับสนุนความถูกต้องและชอบธรรมของสังคม โดยการออกเสียงประชามติเมื่อมีปัญหาหรือข้อถกเถียง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับข่าวสารทางการเมือง
2. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรชี้แจงหรือรณรงค์เพื่อทำความเข้าใจกับประชาชน ถึงสิทธิประโยชน์ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
3. ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์การทางการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์ การเป็นสมาชิกพรรคหรือองค์การทางการเมืองให้ประชาชนเข้าใจ
4. ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาสและให้ความคุ้มครองให้ประชาชนได้ร่วมวิพากษ์การดำเนินงานของพรรคการเมือง
5. ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาส และประชาสัมพันธ์และให้สิทธิในการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยมีเงื่อนไขและขอบเขตการสนับสนุนพรรคการเมือง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรณรงค์ทำความเข้าใจกับประชาชนและประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง เช่น การเลือกตั้งล่วงหน้า การตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนการเลือกตั้ง
2. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รณรงค์ทำความเข้าใจกับการไปใช้สิทธิ วิธีการปฏิบัติและพฤติกรรมที่ควรในการเลือกตั้ง
3. ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์การทางการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม โดยการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็น

ประโยชน์ของการการเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรทางการเมือง เพื่อป้องกันการแตกแยกทางการเมือง

4. ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เปิดเวที และให้โอกาสในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองโดยหน่วยงานรัฐเป็นเจ้าภาพในการจัดเวทีวิพากษ์

5. ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้สนับสนุนพรรคการเมือง แต่ต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “นโยบายพรรคการเมืองที่ส่งผลต่อการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง”

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ความเป็นกลางทางการเมืองของเจ้าหน้าที่รัฐ”

3. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ทัศนคติต่อการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย”

4. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน”

5. ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “นโยบายทางการเมืองในขณะการเลือกตั้งตามการปกครองระบอบประชาธิปไตย”

เอกสารอ้างอิง

จิรพันธุ์ วิสูตรศักดิ์. (2547). การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริการส่วนตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมาในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่น (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

خمพร เหล่าพงศ์เจริญ. (2551). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครู: ศึกษากรณีโรงเรียน ก้นหลักชนวิทยา จังหวัดศรีสะเกษ (ภาคนิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุญญฤทธิ์ โชคอุดมพร. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกเทศมนตรีของประชาชนเขตเทศบาลเมืองตราด อำเภอเมือง จังหวัดตราด (ปริญญารัฐ

- ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สยามรัฐออนไลน์. (2561). ปัญหาการเมืองไทย. "ระบบ" หรือ "คน". สืบค้น 21 กันยายน 2562, จาก <https://siamrath.co.th/n/29958>
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สิทธิชัย อินทร์บุญ. (2555). พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ต่อการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 (รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองและการปกครอง). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอมวดี กาพภักดี. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2557. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 4(1), 117-122.

บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมของสภาเด็กและเยาวชน*

Role in prevention and resolution of social problems of the Children and Youth Council

บุญชिरา ภูชนะจิต

Bunchira Phuchangjita

สำนักเลขาธิการวุฒิสภา

Secretariat of the Senate

E-mail: m.changjita@gmail.com

๘๖-----๘๗

บทคัดย่อ

สถานการณ์ทางสังคมของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันพบว่า สถานะความเป็นอยู่ เด็กยังมีฐานะครอบครัวยากจน ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง บางครอบครัวอาศัยอยู่ตามลำพัง หรือถูกทอดทิ้ง ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมและพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ดื่มสุรา มั่วสุม ติดเกม และตั้งครรภก่อนวัยอันควร การให้บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆของเด็กและเยาวชนแก่สภาเด็กและเยาวชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 โดยมีกลุ่มพัฒนาสังคมเป็นผู้ดูแล โดยภาระงานส่วนใหญ่คือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน ตลอดจนถึงการดูแล สังเกตการณ์ การเฝ้าระวังและสถานการณ์ทางสังคม ภายใต้แนวคิด “เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน”

คำสำคัญ: สภาเด็กและเยาวชน; การป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

* Received January 1, 2021; Revised April 10, 2021; Accepted April 16, 2021

Abstract

The current social situation of children and youth found that Living status Children still have a poor family status. Unstable housing Some families live alone Or abandoned Causing social problems and inappropriate behavior such as drinking, mingling, addicted to games, and premature pregnancy Providing the role of prevention and solution of juvenile problems to the Juvenile Council According to the National Child and Youth Development Promotion Act (No. 2) B.E. 2560, which has a social development group to oversee Which most of the work load is Organizing activities that promote And develop the capability of children and youth As well as monitoring, surveillance and social situations under the concept of "leading adult children"

Keywords: Children and Youth Council; Prevention and Solving Social Problems

บทนำ

สังคมไทย ส่วนใหญ่เป็นสังคมเกษตรกรรม มีโครงสร้างแบบหลวม ๆ มีความหลากหลายในเรื่องชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถผสมผสานกันได้ อย่างกลมกลืน จนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะ รักอิสระ ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบบอาวุโสและระบบอุปถัมภ์ ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอม และใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย

แต่ปัจจุบัน คนไทยได้รับอิทธิพลจากสังคมต่างชาติ ผสมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และสื่อสารสนเทศ ที่มีประสิทธิภาพ ยิ่งทำคนใกล้ชิดกันมากขึ้น โลกแคบลง การติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดวัฒนธรรมสามารถทำได้โดยง่าย จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในวิถีการดำเนินชีวิตบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมือง จึงเห็นได้ว่าสภาพสังคมไทยเกิดความเปลี่ยนแปลงไปมาก สังคมไทยในอดีตมีลักษณะเป็นสังคมจิตนิยม คือ คนในสังคมจะอยู่ร่วมกันแบบพี่น้องหรือเครือญาติ มีการช่วยเหลือ

เกื้อกูล พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ประกอบอาชีพพึ่งพิงพึ่งธรรมชาติ ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณีและวัฒนธรรม สังคมไทยในอดีตจึงมีลักษณะเป็นสังคม อยู่เย็นเป็นสุข

ส่วนสังคมปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านวัตถุ แต่เกิดความเสื่อมทางด้านจิตใจ ค่านิยมและสังคมคนไทย การประพฤติปฏิบัติที่แสดงถึงความเสื่อมทางจิตใจอย่างเห็นได้ชัดจนหลายประการ เช่น นิยมวัตถุ นิยมความหรูหราฟุ่มเฟือย ยกย่องคนรวย โดยไม่คำนึงถึงว่าจะร่ำรวยมาได้โดยวิธีใด เกิดการแข่งขันเอาเปรียบ ไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม การเบียดเบียนกันและกัน ทั้งยังเบียดเบียนรากฐานธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ที่ดิน ป่าไม้ แม่น้ำ สภาพธรรมชาติ ถูกรุกราน ยึดครอง ถูกทำลาย สภาพน้ำเน่าเสีย สภาพคนจนอยู่ในสลัม ท่ามกลางตึกสูงอันหรูหราใหญ่โต สภาพความยากจนแร้นแค้นของคนในชนบท และสภาพเสื่อมโทรมทางสังคม อันเกิดจากความเสื่อมทางจิตใจมีมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากปัญหาต่างๆ เช่น ยาเสพติด โสเภณี โรคเอดส์ และปัญหาอื่น ๆ รวมถึงการละเลยด้านศาสนา และประเพณี เป็นต้น

ปัญหาสังคมของเด็กและเยาวชน

ปัญหาสังคมเป็นสภาวะการณ์ที่มีผลต่อคนส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา และมีความรู้สึกว่าจะต้องร่วมกันแก้ไข อันมีสาเหตุมาจาก การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความไม่เป็นระเบียบของสังคม พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Paul & Leslie)

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม มักเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของโครงสร้างสังคม คือ เปลี่ยนแปลงจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปจนถึงความสัมพันธ์ในกลุ่มทั้งสังคมเลยทีเดียว ดังนั้น ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่จะก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญ การเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง เปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมไปเป็นสังคมอุตสาหกรรม การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็ว การอพยพ การเพิ่มประชากร การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนบรรทัดฐานของสังคม

ลักษณะปัญหาสังคม (สุพัตรา สุภาพ, 2539) จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อค่านิยมหรือการตีความในแบบแผนพฤติกรรม แปรผันไปตามกาลเวลา มีผลกระทบกระเทือนต่อคนเป็นจำนวนมาก พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นสภาวะการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา ปัญหาสังคมย่อมมีผลมาจากนโยบายของรัฐหรือจากพฤติกรรมสังคมที่มีได้คาดคิดล่วงหน้าไว้ก่อน และเมื่อบุคคลมีชนชั้นทางสังคมที่แตกต่างกันย่อมมีความคิดเห็นการแก้ปัญหาสังคมที่แตกต่างกันทุกคนยอมรับการแก้ปัญหาสังคมที่เป็นประโยชน์แก่ตัวเองมากที่สุด

สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย ขณะนี้กำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมาย อันเกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเด็ก เด็กและเยาวชน จำนวนมากซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุม และอื่น ๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็ก และเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน ในโครงการศึกษาวิจัยศักยภาพท้องถิ่นในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่าปัญหาสำคัญที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนมี 9 ปัญหา (สมพงษ์ จิตระดับ และอัญญมณี บุญเชื้อ, 2551) ได้แก่

1) ปัญหาด้านยาเสพติด พบว่า เด็กและเยาวชนมีการเสพยาบ้า สารระเหย กัญชา และ 4×100

2) ปัญหาด้านพฤติกรรม ได้แก่ ความฟุ้งเฟ้อ การแต่งกาย ติดเกม ขาดวินัย ความรับผิดชอบ ไม่รู้จักหน้าที่ของตนเอง ขาดความร่วมมือกับชุมชน ไม่มีพลังเยาวชน และขาดจิตสำนึก

3) ปัญหาด้านการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนขาดเรียน ออกกลางคัน หนีเรียน ไม่เรียนต่อ ยากจน ไม่มีทุนการศึกษา เรียนจบแล้วไม่มีงานทำ

4) ปัญหาทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พบว่า มีการค้าประเวณี เกิดปัญหาท้องไม่มีพ่อ และการตั้งครรภ์ซ้ำก่อนวัยอันควร

5) ปัญหาคุณธรรมจริยธรรม พบว่า เด็กและเยาวชนมีนิสัย กิริยามารยาท ก้าวร้าว ขาดความเคารพเชื่อฟัง ไม่ปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม

6) ปัญหาการใช้เวลาว่างผิดประเภท พบว่า เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างในการเล่นเกม ติดเพื่อน มั่วสุม เล่นการพนัน ดื่มสุรา ติดบุหรี่ และอื่นๆ

7) ปัญหาการก่ออาชญากรรม มีการทะเลาะเบาะแว้ง ยกพวกตีกัน ลักขโมย ปล้น จนถึงขั้น การฆ่มจีน

8) ปัญหาครอบครัว พบว่า ครอบครัวไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน ครอบครัวเปราะบาง แยกแยก ขาดความอบอุ่น

9) ปัญหาการค้ำมนุษย์ แรงงานเด็ก การค้าประเวณี และอื่นๆ

นอกจากนี้ มีวัยรุ่นอีกจำนวนไม่น้อยที่แข่งมอเตอร์ไซด์ชิง เด็กแว้น และเด็กสก๊อยส์ ตามถนนใหญ่ช่วงกลางคืน สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันยังมีอีกมากมาย เด็กและเยาวชนรุ่นนี้กำลังกลายเป็น “เด็กไทยพันธุ์ใหม่” ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงและอันตรายมากขึ้นทุกวัน หากสังเกตให้ดีจะพบว่าพฤติกรรมในเรื่องเพศ ยาเสพติด ความรุนแรงและติดเกม แฝงอยู่ในเด็กไทยพันธุ์ใหม่จำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว

สภาเด็กและเยาวชน

สภาเด็กและเยาวชน ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อเป็นกลไกหนึ่งในมาตรการส่งเสริมการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน มุ่งหวังให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่มีการดำเนินงานในด้านต่างๆ เข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบ เป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง

โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากการสัมมนาวันเยาวชนแห่งชาติประจำปี พ.ศ. 2547 ซึ่งเยาวชนได้เสนอความต้องการให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนขึ้น ทางสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.) ได้ดำเนินโครงการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดน่านประจำปี 2547 รวม 4 จังหวัด คือ เชียงราย สุรินทร์ ปราจีนบุรี และสตูล ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเครือข่ายเยาวชนสู่ระดับชาติ และได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน 2551 เป็นต้นมา กระทั่งนำไปสู่การปรับแก้และบัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและ

เยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560, 2560) ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2560

ใน มาตรา 31 ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ระบุให้สภาเด็กและเยาวชน ประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ คือ 1. เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการ ส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน 2. ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กร เอกชนหรือองค์กรชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน 3. ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับ ความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน 4. ให้ความเห็นในการกำหนดแนวทาง นโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและ เยาวชน 5. รวบรวมข้อคิด ข้อเสนอแนะ หรือประเด็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและ เยาวชน และข้อมูลถูกส่งต่อมายังสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอ คณะกรรมการพิจารณาเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน 6. เสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและ เยาวชนรวมทั้งการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน 7. เสนอความเห็นต่อ คณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือ องค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน 8. จัดทำประมวลจริยธรรมของสมาชิก สภาเด็กและเยาวชน 9. ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตาม หน้าที่ โดยให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ

การป้องกันและแก้ปัญหาทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลได้พยายามขับเคลื่อนแผนพัฒนาเด็กฯ อย่างเต็มที่ โดยให้ กระทรวงมหาดไทย จัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน และ แผนปฏิบัติการของจังหวัดและท้องถิ่น ด้วยวิสัยทัศน์ “เด็กและเยาวชนต้องมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามช่วงวัยและเป็นพลเมืองสร้างสรรค์ ” ทั้งยังมี นโยบายเตรียมความพร้อมให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ซึ่งคุณสมบัติผู้นำที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น ปรับตัวเองให้เข้ากับทุกสถานการณ์ มี เป้าหมายที่ชัดเจน ทั้งนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดย

กรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้ขับเคลื่อนโดยการกำหนดเป็นนโยบาย ใช้ชื่อว่า “วิศวก รสังคม” โดยพัฒนาศักยภาพแกนนำสภาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นวิศวกทางสังคม ใน การขับเคลื่อนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ โดยเด็กและเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสังคมไปในทางที่ดีขึ้น โดยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในพื้นที่และหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา สังคม 3 ส่วน ได้แก่ 1) เสริม หมายถึง วิศวกสังคมจะต้องลงไปส่งเสริมหรือหนุน เสริมกลุ่มเป้าหมายในสังคมให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมให้ดีขึ้น 2) สร้าง หมายถึง วิศวกสังคมจะต้องลงไปสร้างสิ่งใหม่ ๆ หรือสิ่งดี ๆ ให้กับกลุ่มเป้าหมายในสังคม เมื่อวิเคราะห์แล้วว่ากลุ่มเป้าหมายยังขาดในสิ่งเหล่านั้นในสังคม และ 3) ซ่อม หมายถึง วิศวกสังคมจะต้องลงไปซ่อมแซมสังคม เมื่อวิเคราะห์แล้วว่าสังคมมีความ เสียหายหรือเสื่อมสภาพให้กลับมามีสภาพที่ดีขึ้น

ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญกับ สภาเด็กและ เยาวชน มากขึ้น จนกำหนดเป็นนโยบายและแผนการดำเนินงานลงมือปฏิบัติจนเห็น ผลงานที่ประสบความสำเร็จหลายโครงการ เช่น โครงการป้องกันการตั้งครรภ์ใน วัยรุ่น โดย สภาเด็กและเยาวชนตำบลท่ามะลิ่ง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล โครงการ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดอำนาจเจริญต้นแบบต้านยาเสพติด ป้องกันโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์และป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยสภาเด็กและเยาวชน ตำบลนนดอน ทราย จังหวัดปัตตานี โครงการสภาเด็กและเยาวชนตำบลนนทรี ต่อด้านคอร์รัปชัน โตไปไม่โกง โดย สภาเด็กและเยาวชน ตำบลนนทรี จังหวัดตราด โครงการสภาเด็ก และเยาวชนตำบลในเมือรู่เท่าทันสื่อออนไลน์ โดยสภาเด็กและเยาวชน ตำบลในเมือรู่ จังหวัดพิษณุโลก เป็นต้น

สรุป

ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งมีผล บังคับให้มีการจัดการเลือกตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับต่างๆ ทั้งระดับอำเภอ ระดับ จังหวัด และระดับประเทศ มีคณะกรรมการการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีผลในการกำหนดวาระแห่งชาติด้านเด็กและ เยาวชน ยุทธศาสตร์และการพัฒนา กิจกรรมสร้างสรรค์ สื่อสีขาว ครอบครัวอบอุ่น

รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคท้องถิ่น ภาคเอกชน และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้โดยตรง โดยคาดหวังให้สภาเด็กและเยาวชนในระดับต่างๆ เป็นแกนนำขับเคลื่อน ส่งเสริม สนับสนุน ให้เกิดความร่วมมือของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ร่วมกันศึกษาสอดส่องนำปัญหาในพื้นที่มาร่วมกันป้องกันและแก้ไข ทั้งร่วมกันสร้างสรรค์กิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันปัญหาต่างๆ ทั้งการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ยาเสพติด การติดเกม รวมไปถึงการเป็นจิตอาสาพัฒนาชุมชน ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อม การดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการในชุมชนของตนเอง

เอกสารอ้างอิง

Paul, B.H. & Leslie. (1955). *The Sociology of Social Problems*. New York: Appleton Century, Inc.

สมพงษ์ จิตระดับ และ อัญญมณี บุญเชื้อ.(2551). *หลักสูตรสิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาเพื่อเด็กและผู้มีความต้องการพิเศษ. ธรรมดาเพลส

สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ (2550). *โครงการวิจัยศักยภาพท้องถิ่นในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

สุพัตรา สุภาพ. (2539). *ปัญหาสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

การบริหารตามทางศาสตร์พระราชา ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้*

Administrative according to the King's science in
the three southern border provinces

กชนิภา อินทสุวรรณ์

Kochnipha Inthasuwan

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar

E-mail: kochnipha999@gmail.com

๒๐-----๒๓

บทคัดย่อ

สามจังหวัดชายแดนใต้ อันประกอบไปด้วยจังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลาและจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีความหลากหลายทั้งใน ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม ด้วยประชากรในพื้นที่ มีความหลากหลาย ย่อมส่งผลให้กระบวนการคิดและสัญลักษณ์ที่เกิดจากการสร้างของ วัฒนธรรมในพื้นที่ ประกอบปัจจัยทางศาสนา ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้บุคคลมีความคิดความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำในลักษณะที่แตกต่างกัน ที่เป็นที่มาของ สังคมพหุวัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันท่ามกลางความแตกต่าง ประชาชนในสังคมจึงต้องเปิดใจให้กว้าง มองในด้านการพัฒนาพื้นที่ในส่วนของภาครัฐ การนำโครงการต่างๆ การสร้างตัวแบบ ตลอดถึงหลักการบริหารงานของภาครัฐ ต้องอาศัยความเข้าใจในพื้นที่ของสังคมพหุวัฒนธรรมในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ดังนั้นการจะนำตัวบทกฎหมายต่างๆ เข้ามามากำกับ เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ตลอดถึงการพัฒนาประเทศได้ ต้องนำหลักการ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ตามแนวพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

คำสำคัญ: สังคมพหุวัฒนธรรม; ศาสตร์พระราชา; สามจังหวัดชายแดนใต้

* Received January 15, 2021; Revised April 5, 2021; Accepted April 6, 2021

Abstract

Three southern border provinces Which consists of Narathiwat province Yala and Pattani Province Which is diverse in ethnicity, religion, culture, with the population in the area Diverse Naturally results in thinking processes and symbols resulting from the creation of Local culture Assembled religious factors Which determines the person's thoughts and beliefs feelings and actions in different ways The origin of Multicultural society Coexistence amid differences People in society must therefore be open-minded. Looking at the area development in the government sector Leading various projects Modeling Including the principles of public administration must understand the area of the multicultural society in the three southern border provinces Therefore, the introduction of various rules and regulations to be able to implement the social economic development plan Including the development of the country Must apply the principle of "understanding, access, development" in accordance with the royal initiative of King Bhumibol Adulyadej

Keywords: Gender Diversity; Public Organization

บทนำ

เมื่อก้าวถึง สามจังหวัดชายแดนใต้ อันประกอบไปด้วยจังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลาและจังหวัดปัตตานี กล่าวได้ว่า มีความหลากหลายทั้งในชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม ด้วยกลุ่มประชากรในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ มีความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วิถีชีวิต ภาษา ความเชื่อ ศาสนา และประเพณีปฏิบัติ ที่มีความแตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้กระบวนการคิดและสัญลักษณ์ที่เกิดจากการสร้างของ วัฒนธรรมในพื้นที่ บวกปัจจัยทางศาสนา ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้บุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำในลักษณะที่แตกต่างกัน ที่เป็นที่มาของ สังคมพหุวัฒนธรรม อัตลักษณ์ของสังคมพหุวัฒนธรรม อัตลักษณ์ คือสิ่งสะท้อนความเป็นตัวตนของบุคคลหรือสังคมนั้นๆ สังคมพหุวัฒนธรรมมีอัตลักษณ์สำคัญ คือ การอยู่

ร่วมกันของผู้คนท่ามกลางความหลากหลายอย่างกลมกลืน ซึ่งความหลากหลายที่ปรากฏในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่ เชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ศาสนา/ความเชื่อ/ภาษา/วิถีการดำเนินชีวิต/ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม/ประเพณี/จารีตจากความหลากหลายข้างต้น ทำให้สังคมพหุวัฒนธรรมมีความยืดหยุ่นสูง การอยู่ร่วมกันท่ามกลางความแตกต่าง สมาชิกในสังคมจึงต้องเปิดใจให้กว้าง การศึกษาวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา ของชนกลุ่มอื่น ผ่านแหล่งความรู้ที่หลากหลาย และควรศึกษาด้วยใจที่เป็นกลาง ปราศจากอคติ เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือกิจกรรมที่มีคนจากหลายวัฒนธรรมมาทำกิจกรรมร่วมกัน ยึดมั่นในขันติธรรม มีความอดทนอดกลั้นต่อความแตกต่าง ปรับวิธีคิดและท่าทีให้เป็นกลาง คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน มีความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติหรือให้สิทธิพิเศษเฉพาะคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ไม่กระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ แก่เพื่อนร่วมสังคม ปฏิบัติตามหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพของตน โดยไม่ไปละเมิดหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพ

ความหมายนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นระดับใด ภายใต้กรอบแนวคิดการพัฒนาชุมชน คำว่านโยบายสาธารณะหากนำมาศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยนำความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญของนักวิชาการและจากประสบการณ์ของผู้ที่ได้รับการยอมรับจะพบว่ามีความหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายของรัฐบาล ดังนี้ (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2540)

ไอรา ชาร์แคนสกี (Ire Sharkansky) กล่าวว่าได้กล่าวว่านโยบายสาธารณะหมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐบาลหรือองค์กรของรัฐจัดทำขึ้นอาทิการจัดบริการสาธารณะการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ และการจัดพิธีกรรมอันถือเป็นสัญลักษณ์ของสังคม เป็นต้น (อมรรัตน์ รักษาสัตย์, 2520) เจมส์ แอนเดอร์สัน (James Anderson) ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่กำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรืออีกในหนึ่งคือแนวทางที่รัฐบาลหรือองค์กรของรัฐบาลกำหนดเพื่อแก้ไขปัญหาอันเอง (กุลธณ ธนาพงศธร, 2530) นโยบายตามความหมายกว้าง ก็คือ ความคิดของรัฐบาลที่จะทำอะไรหรือไม่อย่างไร

เพียงใดเมื่อใดโดยน่านจะมืองค์ประกอบ (อมร รักษาสัตย์และคณะ, 2543) 3 ประการ คือ 1) การกำหนดเป้าหมายของสิ่งที่ต้องการจะทำ 2) การกำหนดแนวทางใหม่ใหม่ และ 3)การกำหนดการสนับสนุนต่างๆ นโยบายสาธารณะในทัศนะของนักวิชาการหลายท่านทั้งไทยและต่างประเทศแล้วสรุปว่านโยบายสาธารณะน่าจะหมายถึงแนวทางกว้างกว้างที่รัฐบาลไม่ว่าระดับใดก็ตาม ได้กำหนดขึ้นล่วงหน้าเพื่อเป็นหนทางชี้นำให้มีการกระทำต่างๆ เกิดขึ้นตามมาทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นเอง” (สถาภรณ์ เริงธรรม, 2560)

จากนิยามดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่านักวิชาการได้มีความหมายคล้ายคลึงกันในภาพรวมกว้างกว้าง คือการทำกิจกรรมของรัฐบาลทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่และกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาบรรเทา หรือป้องกันปัญหาต่างๆ ตามภาระหน้าที่ของรัฐบาลโดยการกำหนดนโยบายสาธารณะทั้งระดับบนและระดับล่างให้มีความสอดคล้องต้องกัน ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายเป็นแนวทางร่วมกันและจะต้องกำหนดแนวทางใหม่ใหม่เพื่อให้บรรลุผลตามโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้

แนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2560 – 2562 ได้ยิด หลักการสร้างยุทธศาสตร์

1. การน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน“เข้าใจเข้าใจถึงพัฒนา”และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อการเสริมสร้างการพึ่งตนเองของประชาชน ชุมชน
2. การนำหลักการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์แบบ DONOW ทำทันทีในประเด็นสำคัญที่เป็นหัวใจ การพัฒนาของพื้นที่ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ให้เป็นรูปธรรมภายใน 1 ปี และ Do Next สานต่อการพัฒนาโดยการทาต่อไปภายใน 3 ปี ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่เกิดความแตกต่าง จนถึงประชาชน และส่งต่อการพัฒนาไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อการสานต่อการพัฒนาต่อไป
3. การบูรณาการการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กับทิศทางการพัฒนาประเทศ 20 ปี กรอบการพัฒนา ตามกรอบแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่ม จังหวัด และจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในฐานะที่เป็นหนึ่งในหน่วยงานหลัก รับผิดชอบและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทิศทางการขับเคลื่อนของ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) จึงน่าสนใจและติดตามยิ่ง ล่าสุด การกำหนดแนวทางที่จะมีผลระยะยาวต่อพื้นที่ คือ การประชุมคณะทำงานจัดทำยุทธศาสตร์ ศอ.บต. ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ครั้งที่ 4/2560 เพื่อพิจารณายุทธศาสตร์ ศอ.บต. ให้มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตคนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

“ตามวิสัยทัศน์ ศอ.บต. คือ พหุวัฒนธรรมเข้มแข็ง เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชายแดนใต้สันติสุขยั่งยืน เป็นบุคลากรที่จะต้องมีความเชี่ยวชาญให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ชี้แนะทั้งในนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ประสานเชื่อมโยงอำนวยความสะดวกในพื้นที่ เป็นทีมบูรณาการมืออาชีพ ทันสมัย และทีมธรรมาภิบาล ยึดหลักการทำงานศาสตร์พระราชา เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา เป็นผู้ที่มีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

4) การพัฒนายุทธศาสตร์ที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมในกระบวนการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์จาก องค์การภาคีทุกภาคส่วนโดยการบูรณาการภารกิจร่วม พื้นที่เป็นฐาน ประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Area based collaborative : ABC) และกลไกการพัฒนาตามนโยบายรัฐบาลในรูปแบบประชารัฐ รักสามัคคี

การบริหารตามทางศาสตร์พระราชา “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

รูปแบบการเข้าถึงมวลชนในสามจังหวัดใต้แดนใต้ด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง สิ่งสำคัญที่สุดก็คือการน้อมนำศาสตร์พระราชามาปรับใช้ เข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา คือ การนำหลักในการบริหารงานทั้งหมดมาผสมผสานในพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนถึงทรัพยากรในพื้นที่ สิ่งสำคัญที่สุดคือ ผู้นำชุมชนในพื้นที่หลักในการเข้าถึงมวลชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดใต้แดนใต้ที่มีต่อกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง หากผลของการดำเนินการมีภาพลักษณ์ที่ชัดเจนก็จะสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนในพื้นที่ทั้งนี้โดยการสนับสนุนของภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงาน กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาคที่สี่ ส่วนหน้า ซึ่งโดยรวมแล้วประชาชนในพื้นที่ที่มีความพึง

พอใจในการดำเนินเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งเสริมโดยภาครัฐ โดยอาศัยปัจจัยดังนี้คือการสร้างกระบวนการทางสังคมชุมชนเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชน การรวมกลุ่มของชุมชนโดยการสร้างกระบวนการทางสังคมของชุมชนเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริงก็จะเกิดการรวมกลุ่ม

ถ้าหากกลุ่มมีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งบวกกับทรัพยากรในพื้นที่และการสนับสนุนจากภาครัฐหากการรวมกลุ่มเพื่อสร้างกิจกรรมมีความแน่นแฟ้น และสามารถที่จะพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุดอย่างแท้จริงความสำเร็จ ของทุกโครงการขึ้นอยู่กับผู้นำ/หัวหน้ากลุ่มกิจกรรมที่ต้องเป็นบุคคลที่มีจิตอาสาเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนและมีภาวะความเป็นผู้นำที่ดีมีความซื่อสัตย์สร้างความไว้วางใจระหว่างกันของสมาชิก ในกลุ่ม ที่สำคัญคือการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในเศรษฐกิจพอเพียงภาคปฏิบัติคือกิจกรรมที่จะส่งเสริมชุมชนรวมทั้งกระบวนการกระตุ้นความหวังที่ทำให้เกิดพลังและความเชื่อมั่นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เป็นรูปธรรมโดยกระบวนการที่จับต้องได้การสร้างกระบวนการทางสังคมนำคนในชุมชนให้เดินตามและสนับสนุนความเข้มแข็งของงานด้านการตลาดตามกำลังทรัพยากรในชุมชนที่มี นั่นคือการสร้างให้เกิดผลผลิตที่หลีกเลี่ยงการอุปโภคบริโภคและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม รวมทั้งมีสถานที่หรือตลาดรองรับในสินค้าเพื่อการอุปโภคและบริโภคต่อไป การขยายเครือข่ายสมาชิกและสร้างกิจกรรมจากกลุ่มเล็กๆ เป็นกลุ่มชุมชนที่ใหญ่ขึ้นแบบลูกโซ่ ตลอดจนถึงร่วมติดตามและสนับสนุนประเมินผลของกลุ่มชุมชนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยภายในพื้นที่กิจกรรมและชุมชนกล่าวคือเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในชุมชนที่เอื้ออำนวยในการเข้าถึงประชาชนของหน่วยงานภาครัฐมี 5 ประการ ดังนี้

1. ผู้นำชุมชนที่เห็นพ้องและเข้มแข็งกล่าวคือชุมชนในพื้นที่แห่งนี้มีสภาวะแบบวิถีชนบททั่วไปของประเทศไทยและพื้นที่แห่งนี้ยังมีความเข้มแข็งมากกว่า ในแง่ของความศรัทธาในตัวผู้นำชุมชนอย่างแรงกล้า ดังนั้นผู้นำชุมชนในพื้นที่แห่งนี้จึงมีอิทธิพลต่อการรวมกลุ่มคนในชุมชน เพื่อการขับเคลื่อนวิถีชุมชนให้ไปในทิศทางหนึ่งทิศทางใด หากหน่วยงานภาครัฐสามารถสร้างความเข้าใจได้เห็นพ้องกับกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงที่จะเข้ามายังชุมชนแล้วก็จะส่งผลให้กิจกรรมต่าง ๆ ถูกขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีแนวโน้มที่ยั่งยืน ในขณะเดียวกันหน่วยงานภาครัฐก็จะมีโอกาสในการเข้าไปมี

ปฏิสัมพันธ์กับผู้นำชุมชน เพื่อเพิ่มโอกาสในการสานสัมพันธ์กับกลุ่มคนในชุมชนที่ร่วมกิจกรรมและขยายไปมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในวงกว้างอันจะเป็นการเอื้ออำนวยในการเข้าถึงประชาชนในชุมชนได้ในที่สุด

2. กิจกรรมสอดคล้องกับบริบทของชุมชนกล่าวคือการเข้าถึงประชาชนด้วยกัน นำเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปเสริมผลักดันในชุมชนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่กิจกรรมนั้นจะต้องสอดคล้องกับบริบทชุมชน เพราะหากกิจกรรมที่นำเข้าไปไม่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนนั้นแล้ว ก็จะมีโอกาสสูงที่กิจกรรมนั้นจะล้มเหลวลง อันส่งผลให้โอกาสในการเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อการเข้าถึงประชาชนนั้นได้รับความเสียหายไปด้วย อันเกิดจากทัศนคติเชิงลบที่เกิดขึ้นกับชุมชนจากการส่งเสริมกิจกรรมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในทางตรงข้ามหากกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้ ศึกษาสภาพแวดล้อม และข้อมูลชุมชนเป็นอย่างดีแล้วก็จะส่งผลให้กิจกรรมนั้น สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างยั่งยืนอันเกิดจากการร่วมมือของชุมชน ซึ่งนั่นจะเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้หน่วยงานภาครัฐมีโอกาสในการเข้าถึงประชาชนอย่างแนบแน่น สร้างสร้างความไว้วางใจระหว่างกันได้ในโอกาสต่อไป

ปลัดศรีสาคร นายเทียนชัย โกมลรัตน์ แสดงให้เห็นว่า “คนในชุมชนจะมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้สอดคล้องกับบริบทในชุมชนโดยเฉพาะวัตถุดิบที่มีในชุมชน ทำให้กิจกรรมในชุมชนแห่งนี้มีแนวโน้มที่เข้มแข็งและสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ ยิ่งถ้าได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องก็จะเป็นปัจจัยสำคัญให้กิจกรรมต่างๆ สามารถดำเนินต่อไปได้ ด้วยการพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน”

ตัวอย่างของกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทในชุมชนซึ่งเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นที่เอื้ออำนวยในการเข้าถึงประชาชนของหน่วยงานภาครัฐสามารถพบเห็นเชิงประจักษ์ได้ คือการปรับกิจกรรมพอเพียงที่สอดคล้องกับบริบทชุมชนมากขึ้น ณ บ้านระ ม. 1 ตำบล บาราโหมอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่เป็นพื้นที่ติดทะเล ด้วยการสนับสนุนกิจกรรมอย่างครบวงจร ในระยะเริ่มต้นและการพัฒนาความรู้เพิ่มเติมให้กับชาวบ้าน โดยเฉพาะการประมงชายฝั่งหรือการประมงน้ำตื้น การเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลพันธุ์สาหร่ายผมนาง ที่สามารถใช้บริโภคและการแปรรูป ไปทำสบู่ ซึ่งสาหร่ายผมนางนี้มีราคา กิโลกรัมละ 300 บาท การเพาะเลี้ยงหอยแครง และปลาทะเลท้องถิ่น เช่น ปลาช่อน รวมทั้งการทำแก๊สชีวภาพเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่

และมีทรัพยากรหรือวัตถุดิบในท้องถิ่นเอง ความเข้มแข็งของชุมชนแห่งนี้ที่สามารถเห็นได้ประการหนึ่งคือการสะท้อนออกมาเป็นกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบาราโหม ที่สามารถเป็นเครื่องร้อยรัดความสัมพันธ์ของคนในชุมชนให้มีความร่วมมือร่วมใจกันทำกิจกรรมได้ ได้้อย่างประสบความสำเร็จตลอดมา

3. ความพร้อมของทรัพยากรวัตถุดิบในชุมชน กล่าวคือการดำรงคึกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นช่องทางในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่กิจกรรมนั้น ต้องมีทรัพยากรหรือวัตถุดิบพื้นฐานในชุมชนเองเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมมีโอกาสประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญในการเอื้ออำนวยในการเข้าถึงประชาชนของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมออย่างเป็นธรรมชาติ รวมทั้งจะเป็นโอกาสในการสานสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับชุมชนได้ในประเด็นอื่น ๆ ต่อไป

4. ความเห็นพ้องของชุมชนจนเป็นการรวมกลุ่ม กล่าวคือกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนนั้นต้องได้รับการยอมรับในลักษณะเห็นพ้องต้องกันของชุมชนที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง มีความคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมและเกิดความเห็นพ้องต้องกันเป็นความสามัคคี จนเป็นการรวมกลุ่มของชุมชนตั้งแต่การรวมกลุ่มขนาดเล็ก จนสามารถสร้างการยอมรับอันเกิดจากการเห็นพ้องในทางเดียวกันและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและขยายออกไปเป็นกลุ่มใหญ่ภายในชุมชน ซึ่งเป้าหมายสุดท้ายคือการรวมกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ตามความถนัดและความพึงพอใจของคนในชุมชน ซึ่งหากกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงประเภทนั้นได้รับการเห็นพ้องต้องการจนเป็นความสามัคคีของคนในชุมชน จนเป็นการรวมกลุ่มก็จะส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐมีโอกาสและช่องทางที่จะสรรค์สร้างปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อกูลต่อการเข้าถึงประชาชนในมิติอื่น ๆ ได้ต่อไป

5. การเห็นประโยชน์ของกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม กล่าวคือกิจกรรมที่หน่วยงานภาครัฐต้องการจะส่งเสริมผลักดันลงไปนั้น จะต้องชี้ให้ชุมชนเห็นถึงประโยชน์ของกิจกรรมนั้นตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับอย่างเป็นรูปธรรมจับต้องได้ และอยู่ในศักยภาพของชุมชนอย่างแท้จริง การดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนที่คงเส้นคงวาและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน จึงเป็นกิจกรรมที่จะนำมาซึ่ง

ช่องทางสร้างความสัมพันธ์ถ้าพระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในชุมชน ด้วยการเกื้อหนุนจนเจือซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง

ความเข้มแข็งจิตอาสาและความเสียสละของแกนนำเศรษฐกิจแบบพอเพียง การยอมรับนับถือของมวลชนและองค์กรภาครัฐต่อผู้นำเศรษฐกิจพอเพียงสิ่งเรานี้จะสามารถสร้างกลุ่มที่เข้มแข็งของกลุ่มกิจกรรมในรูปสภาก่อตั้งหรือรูปแบบชุมชนหรือรูปแบบประชาชนให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม อาทิเช่นบางพื้นที่เหมาะกับพื้นฐานเช่น เลี้ยงเป็ดไก่ปลูกผักสวนครัวในขณะที่บางพื้นที่เหมาะกับกิจกรรมเชิงชุมชนในครัวเรือนขนาดเล็กเช่นทำหมวกผ้าคลุมไหล่ตัดเย็บเสื้อผ้างานฝีมือผลิตภัณฑ์เหลือใช้ทางการเกษตร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ภาครัฐควรให้การสนับสนุนตามความต้องการของชุมชน อย่างครบวงจรนั่นคือตั้งแต่การผลิตไปจนถึงจัดหาตลาดในเบื้องต้นเพื่อความยั่งยืนของเศรษฐกิจพอเพียงตลอดจนสามารถประดับประดาและสนับสนุนด้านต่างๆ จากหน่วยงานภาครัฐให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจังจึงมีความต่อเนื่อง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรมและยืนอยู่บนการพัฒนาติดตามอย่างต่อเนื่อง

สรุป

ในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้เป็นโครงการที่ดำเนินการตามแนวทางที่ชัดเจน ด้วยนโยบายหลักของกองทัพในการน้อมนำ ตามยุทธศาสตร์พระราชทานในการแก้ปัญหาผ่านความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้เข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา รวมทั้งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเมืองนำ การทหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนถือว่าครบองค์ประกอบในการดำเนินการ โดยเฉพาะในการกิจที่มุ่งเน้นความเข้าใจและการเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนผ่านกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ จะทรงพลังมากเพียงใดขึ้นอยู่กับการทำงานในหนึ่งเดียวกันของหน่วยงานภาครัฐที่มีอยู่อย่างหลากหลายในพื้นที่ อันเกิดจากการประสานงานกับชุมชนให้เกิดความหวังร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมใดใด สู่จุดหมายปลายทางร่วมกันการประสานงานกับชุมชนของหน่วยงานภาครัฐจึงต้องสามารถ สร้างความยอมรับ ชี้เห็นถึงประโยชน์ที่ชาวบ้านจะได้รับอย่างเป็นรูปธรรมได้ ก็จะทำให้ประชาชนในชุมชนเห็นร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่จะเอื้ออำนวยสร้างโอกาสในการ

เข้าถึงประชาชนผ่านศาสตร์พระราชา หลักการ เข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา โดยนำหลักกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงมาร่วมผสมผสาน โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงสร้างความเข้าใจ ในดำเนินการโดยสร้างความเข้าใจกับบางสถานการณ์ ทั้งนี้การทำงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ของข้าราชการในพื้นที่ ควรทำความเข้าใจบริบทตลอดจนเงื่อนไขและปัจจัยที่ก่อให้เกิด การเข้าถึง ขั้นตอนต่อไปคือการพัฒนาเป็นอีกหนึ่งสร้างความเชื่อมั่น สร้างความสุขสงบอย่างยั่งยืน ให้กับประชาชนพื้นที่สามจังหวัดชายใต้ รวมทั้งยังเป็นการสร้างความนิยม และไว้วางใจให้แก่ประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ภายใต้อำนาจวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กุลธน ธนาพงศธร. (2530). *ประโยชน์และบริการ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2540). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถารณ เรืองธรรม. "นโยบายสาธารณะของประชาชน" *โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น* มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2560.
- อมร รักษาสัตย์และคณะ. (2543). *ประชาธิปไตย อุดมการณ์ หลักการ และแบบอย่างการปกครองหลายประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ รักษาสัตย์. (2520). *การพัฒนานโยบาย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

รูปแบบเอกสารอ้างอิงวารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือสามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม - ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การอ้างอิงต้นเนื้อความ ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยระบุชื่อ-นามสกุล ตามด้วยวงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุปีที่ตีพิมพ์ เช่น ...สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา แซ่หลี่ (2562) เป็นต้น

2. การอ้างอิงท้ายเนื้อความ ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยให้ วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง ดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถา พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์/เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า มาด้วย ตัวอย่างเช่น

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย จักร 4 ประการนี้ เป็นเครื่องเป็นไปแก่นมนุษย์และเทวดาผู้ประกอบเป็นเครื่องที่มนุษย์และเทวดาประกอบแล้ว ย่อมถึงความเป็นผู้ใหญ่และความไพบลูญในภคะทั้งหลายต่อกาลไม่นานนัก” (อง.จตุกก. 21/31/37) เป็นต้น

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อผู้แต่งแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่ตีพิมพ์ เช่น (เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, 2560)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่ตีพิมพ์ เช่น (พระมหาสุรนนท์ สุนนโท และเกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, 2560)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรกแล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ธิดาภูมิ หมั่นมีและคณะ, 2560)

5) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกันหรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคนให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงปีปัจจุบันมากที่สุด

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และปีที่พิมพ์ เช่น (Keown, 2010)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสองราย โดยใช้เครื่องหมายแอนด์ (&) คั่นกลางระหว่างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสอง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และปีที่พิมพ์ เช่น (Hersey & Blanchard, 2010)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และปีที่พิมพ์ (Kaiser et al., 2010)

เอกสารอ้างอิงที่ใช้อ้างอิงในเนื้อหาบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ

เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา ทุกเล่มให้อ้างอิงท้ายเล่มด้วยรูปแบบเดียวกัน ดังนี้

ผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อพระไตรปิฎก อรรถกถา.//สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

_____. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

ผู้แต่ง.//(ปีที่พิมพ์).//ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์).//สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์. พระมหาสุทนต์ อากาศโร. (2548). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

James, C. (2013). *Office markets & public policy*. Chichester, West Sussex: Wiley.

(3) บทความในหนังสือ

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง.// (เลขหน้าที่ย่อ).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

พระสุกิจ สุกจินโธ. (2559). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทย. ใน ปิวิตร ว่องวิระ, *ทฤษฎีและวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม*. (น. 112). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(4) บทความในวารสาร

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่ (ฉบับที่).// เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ธิดา ภูมิ. (2557). การวางแผนและการติดต่อประสานงานเชิงพุทธ. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 3(1), 25-31.

(5) บทความในสารานุกรม

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม.// (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่ย่อ).
วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน *สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย* (เล่ม 1, อักษร ก, น. 12-16).

(6) หนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์, วันที่/เดือน).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์.// เลขหน้า.
สุชาติ เผือกสกนธ์. (2549, 9 มิถุนายน). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *ผู้จัดการรายวัน*, น. 13.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// (ระดับวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

พระปลัดสมพงษ์ กวีวิโส (พระราชา). (2558). รูปแบบการบริหารจัดการวัดเพื่อเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) รายงานการวิจัย

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่อง.// (รายงานผลการวิจัย).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

พระมหาเกษรา กิตติโสภโณ. (2562). รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับวัยรุ่นไทยยุคใหม่ตามหลักพุทธธรรม ผ่านกลไกการขับเคลื่อนโครงการคลินิก

คุณธรรมของพระธรรมวิทยากร (รายงานผลการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(9) สัมภาษณ์

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (ปีที่สัมภาษณ์, วัน เดือน).// ตำแหน่ง.// [บทสัมภาษณ์].

พระปลัดระพิน พุทธิสารโร. (2559, 5 กุมภาพันธ์). อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย [บทสัมภาษณ์].

(10) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผู้แต่ง.// (ปีที่เผยแพร่).// ชื่อเรื่อง.// สืบค้น วัน เดือน ปี.// จาก/แหล่งที่มาของข้อมูล.

ธรรมะไทย. (2560). พระพุทธศาสนาในประเทศไทย. สืบค้น 20 มีนาคม 2560, จาก <http://www.dhammathai.org/thailand/thailand.php>

Buddhism Meditation Triratna Find us Community. (2017). *Who Was The Buddha?*. Retrieved March 20, 2017, from <https://thebuddhistcentre.com/text/who-was-buddha>

(11) ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อเรื่อง.// (พ.ศ., วันที่ เดือนที่ประกาศ).// ราชกิจจานุเบกษา.// เล่ม ตอน.// หน้า.

ข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และประเภทของรถที่ใช้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่. (2537, 13 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 111 ตอนพิเศษ 30 ง. หน้า 31.

(12) หนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์, วัน เดือน).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์.// น. หรือ p. หรือ pp. เลขหน้า.

ไทยรัฐ. (2548, 19 เมษายน). เขียวพระสอนศีลธรรม. ไทยรัฐ. น. 3.

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) ให้ตรงตามบทความภาษาไทย

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: government politics; government; democracy

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า และเขียนให้ครอบคลุมทุกประเด็น)

(16 pt) กล่าวถึงความเป็นมาของเรื่องที่ทำการศึกษาครั้งนี้ ว่ามีความเป็นมาอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งอ้างอิงที่มาของข้อมูลนั้นอย่างถูกต้อง

(16 pt) กล่าวถึงปัญหาที่นำมาสู่การวิจัย ให้ตรงประเด็นกับเรื่องที่วิจัยและเชื่อมโยงกับพื้นที่วิจัย ปัญหานั้นเป็นปัญหาที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและต้องการได้รับการแก้ไข นำเสนอผลงานวิจัยที่ผู้อื่นได้เคยศึกษาไว้แล้ว พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

(16 pt) ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้และหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

(16 pt) สรุปเพื่อเชื่อมโยงไปสู่คำถามและวัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย (18 pt)

1. (16 pt)
2. (16 pt)
3. (16 pt)

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16 pt) เขียนให้ครอบคลุม 5 หัวข้อ ได้แก่ 1. รูปแบบของการวิจัย 2. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 5. การวิเคราะห์ข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

.....

.....

ผลการวิจัย (18 pt) (เขียนให้ครบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้)

(16 pt) ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ทุกข้อ

.....

.....

.....

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

คำอธิบายภาพ

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

คำอธิบายตาราง

อภิปรายผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt) อภิปรายผลการวิจัยที่พบตามวัตถุประสงค์ (ค้นพบอะไร สะท้อนให้เห็นถึงอะไร สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของใคร พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

องค์ความรู้จากการวิจัย (16 pt)

(16 pt) ระบุองค์ความรู้ที่ค้นพบจากการวิจัยหรือสังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดล และโมเดลมีที่มาจากฐานคิดของแนวคิดหรือทฤษฎีใดอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

ข้อเสนอแนะ (18 pt)

(16 pt) นำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย อาทิเช่น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และหรือข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) รูปแบบการอ้างอิงท้ายเรื่องให้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบ
American Psychological Association (APA) จำนวนการอ้างอิงในเนื้อหาและท้ายเรื่อง
ต้องตรงกัน

ธิตูฒิ หมั่นมี. (2557). การวางแผนและการติดต่อประสานงานเชิงพุทธ. วารสารพุทธ
นวัตกรรมการจัดการ, 3(1), 25-31.

พระมหาสุทิตย์ อากาศโร. (2548). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ (พิมพ์
ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย (เล่ม
1, อักษร ก, น. 12-16).

สุชาติ เผือกสกนธ์. (2549, 9 มิถุนายน). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น.
13.

James, C. (2013). *Office markets & public policy*. Chichester, West Sussex:
Wiley.

Sample of Original Research Article Preparation

Name of Research Article (English) (18 pt)

Name of Research Article (Thai) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (English) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (Thai) (16 pt)

Affiliation of the main author (English) (16 pt)

Affiliation of the main author (Thai) (16 pt)

E-mail:

Abstract (18 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt) Objectives of this research were: 1.....
2..... and 3..... Populations and sample, research tools, Data
collection, Data analysis, Statistics used for data analysis, Findings were as
follows: (. present only the most interesting research findings).....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as Buddhism, Buddhist Management,
Innovation

Abstract (Thai) (18 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt) consistent with Thai abstract.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords: (Thai)

Introduction (18 pt) (should not be more than 4 paragraphs)

(16 pt) mention background of the research topic with brief history as how the topic develops with correct references.....

(16 pt) mention problems leading to research directly to the point of the research and relate the matter to locations in which research is conducted on the common problems generally accepted and want them to be solved.....

(16 pt) Review related at least 2 concepts and theories to be used as guideline for the research and/or theories related to the research topic with correct references of data sources.....

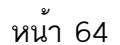
(16 pt) Conclude to connect the matters to research questions and objectives of the research.....

.....

.....

.....

.....

1. _____ (16_pt)
2. _____ (16_pt)
3. _____ (16_pt)

(16 pt) Write to cover 5 sub-headlines: Research design, Populations and Samples and Key Informants, Research Instrument (quantitative and qualitative), Data Collection (quantitative and qualitative), Data analysis (quantitative and qualitative), Statistics used to analyzed the data.

(16 pt) results of the research answer all objectives.....

Figure 1: (Name of the figure, if any))

Source: mention the name of the source

Figure captions.....

Table 1 (Name of table, if any)

Table explanation.....

Discussion (18 pt)

(16 pt) Discuss the research findings according to the research objectives (what is discovered? what is reflected? Is it related to at least two topics of the reviewed research works in chapter 2. Discuss them all with references of data sources.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Body of knowledge (18 pt)

(16 pt) Point out the body of knowledge or achievement from the research work. Synthesize the knowledge in form of a model/ Model structure that is concise and easy to understand

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Recommendations (18 pt)

(16 pt) Summarize all research findings in brief, concise and to the point with recommendations derived from the research work as to use the research results and recommendation for further research

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

References (18 pt)

(16 pt) Format of reference is name-year as of American Psychological Associate (APA) References in contents and at the end must be consistent.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ (8-15 หน้า)

ชื่อบทความ (ไทย) (18 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (16 pt) (ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (ไทย) (16 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (ไทย) (16 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (16 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (อังกฤษ) (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (ไทย) (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (16 pt)

E-mail:

บทคัดย่อ (18 pt) ไม่เกิน 300 คำ)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ (16 pt) เช่น การเมืองการปกครอง; รัฐบาล; ประชาธิปไตย

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) ให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย

.....

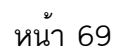
.....

.....

.....

.....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: government politics; government; democracy

(16 pt) เขียนบททวนแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาเป็นฐานคิดในวิพากษ์ประเด็นต่างๆ ในการเขียนบทความวิชาการ

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

(16 pt)

[illegible]

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

คำอธิบายภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

คำอธิบายตาราง

.....

.....

สรุป (18 pt)

(16 pt)

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) รูปแบบการอ้างอิงท้ายเรื่องให้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบ

American Psychological Association (APA) จำนวนการอ้างอิงในเนื้อหาและท้ายเรื่อง
ต้องตรงกัน

Sample of Original Academic Article Preparation

Name of Academic Article (English) (20 pt)

Name of Academic Article (Thai) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (English) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (Thai) (16 pt)

Affiliation of the main author (English) (16 pt)

Affiliation of the main author (Thai) (16 pt)

E-mail:

Abstract (18 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords: 3 - 5 words (16 pt) such as Buddhism, Buddhist Management, Innovation

Abstract (Thai) (16 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt) consistent with Thai abstract

.....

.....

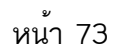
.....

.....

.....

.....

Keywords: (Thai)

(16 pt)

(16 pt)

Figure 1: (Name of the figure, if any))

Source: mention the name of the source

Figure captions.....

Table 1 (Name of table, if any)

Table explanation.....

Conclusion (18 pt)

(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

References (18 pt)

(16 pt) Format of reference is name-year as of American Psychological Associate (APA) References in contents and at the end must be consistent.
